CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"As many as received him, to them gave he power to become the Sons of God." John 1 : 12

APRIL 19th, 1962 - No. 542 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

Ver-reikend

Toen Paulus op de Areopagus in Athene zijn rede hield tot de Grieken vond hij een willig oor. De mensen vonden het blijkbaar interessant om naar hem te luisteren. Het ging goed totdat hij kwam aan het punt van de opstanding uit de doden. Toen begonnen sommigen te spotten. Zijn beschouwing over God ontmoette geen tegenstand. Dat vonden die intellectuele Grieken wel waard om naar te luisteren. Het punt van verwijdering kwam echter toen hij over de opstanding sprak.

Dat is tekenend. Wat dit betreft is er niet zoveel veranderd sinds die redevoering. Religie als zodanig is voor velen nog wel interessant, maar de tegenstand komt zodra de opstanding van de Heiland in het geding wordt gebracht. Dat snijdt te diep in het vlees en dan houdt het voor velen op een interessante filosofie te zijn.

Daar kunnen zelfs wij, die toch goed thuis zijn in de godsdienst, het ook wel wat moeilijk mee hebben. Niet in die zin, dat wij het moeilijk vinden om Paasfeest te vieren. Er gaat van dit feest iets prettigs uit. Het luidt het nieuwe leven in, waarbij de natuur in haar lentegewaad meehelpt. Wat wij met Kerstfeest haast kunstmatig moeten doen, gaat bij Pasen als vanzelf: de feestelijke stemming zit in de lucht.

Maar als wij er niet meer van weten, dan alleen dat wij blij kunnen zijn omdat alles zich vernieuwt, dan gaat de diepe betekenis van Pasen ons toch voorbij. Wij vieren het Paasfeest, maar waarom? Wat doet het ons en wat voor betekenis heeft het voor ons en voor de wereld? Verandert er inderdaad iets of is het alleen maar een telkenjare terugkerende herdenking? Wat heeft Pasen te maken met het grote wereldgebeuren? Als wij om ons heen zien, dan ontmoeten wij niet veel blijdschap. Er is honger in China, in Indonesië en op Cuba; er is schaarste in Rusland en in vele Zuid-Amerikaanse staten; er is een beangstigende bevolkingstoename in Japan en in India. Er is weinig minder dan een oorlogstoestand in Algiers en in Vietnam, en de dreiging van een nieuwe wereldoorlog schijnt toe te nemen. Dit is dan in het leven om ons heen. Als wij de kring nauwer trekken en ons eigen leven onder de loupe nemen, vinden wij al niet veel meer reden voor optimisme. Je wilt je zaken beter doen, en als het lukt, moet je nog wel eens die vervelende gedachte onderdrukken, dat niet alles glashelder en eerlijk is geweest. Of je wilt een goede vader of een goede moeder zijn en je moet jezelf vaak betrappen op grote fouten, waarvan sommige niet eens meer hersteld kunnen worden. Je wilt je kinderen goed opvoeden om meer dan eens tot de ontdekking te komen, dat zij blijkbaar dezelfde karakterfouten hebben als jezelf hebt, alleen blijkbaar in grotere mate. Je wilt als christen leven en je komt aldoor weer tot de ontdekking, dat er toch eigenlijk maar zo weinig van terecht komt. Toen je jong was heb je gedacht, dat met het ouder worden je wel meer baas over je zonden en over je zondige natuur zou worden, maar je komt tot de ontdekking dat het met de jaren slechter met je wordt.

Als je over deze dingen denkt, dan zijn de lijdensweken en in het bijzonder de Goede Vrijdag vertroostend. Daarin kan een mens rust vinden, dat de Heiland alles doorstond tot een verzoening. Maar Pasen? Wat moeten we ermee aan? Zeker, Paulus vraagt waar de prikkel van de dood en waar de overwinning van de hel gebleven is, en we zingen "Nu jaagt de dood geen angst meer aan", maar wat betekent Pasen voor ons leven van alle dag? Of is het alleen maar een referentie naar de dag van onze dood? Dúrven wij de konsekwentie van Pasen aan? Of zijn we dan verwante zielen met die mensen in Athene, die meegaand zijn, zolang we over God spreken en over Jezus die tot een verzoening van onze zonden gestorven is, maar die in verzet komen zodra wij gevoelen dat God naar de gevolgen van de opstanding in ons leven van vandaag zoekt?

Paasfeest vieren is geen gemakkelijke bezigheid. Als het geen holle klanken voor ons zijn, dan is het moeilijk. Het Paasfeest begon bij de uitleiding uit Egypte. Mozes werd toen tot Farao gezonden met de boodschap, dat Israel moest worden vrijgelaten om de HERE te dienen in de woestijn! Mozes zei niet: "Ik moet dat volk naar het beloofde land brengen," neen, hij verlangde van Farao de vrijheid van het volk tot de dienst van God. Dáár ging het om. En daar gaat 't nog om. Zoals Israel toen, willen wij ook nu nog wel uitgeleid worden uit het diensthuis. Daarin zijn we zeer meegaand. Maar het doel van die uitleiding bracht verzet onder Israel zodra zij in de woestijn aangekomen waren. Het doel van die uitleiding bracht verzet bij de mensen in de areopagus in Athene en het doel van die uitleiding brengt verzet bij ons. Want het betekent, dat wij ons geheel op God zullen werpen. Israel werd naar het zuiden geleid, niet in de noord-oostelijke richting naar Kanaan. Zij gingen menselijkerwijs gesproken precies de verkeerde kant op. En God bracht hen aan de Schelfzee, dat wil zeggen van voren water,, opzij bergen en achter hen de Egyptenaren op hun hielen. Er was geen andere mogelijkheid, dan dat zij zich geheel op God zouden verlaten. Dat was de konsekwentie van Pasen. En dat is het nog.

De Heiland heeft zich gegeven aan het kruis. Zijn woord "Het is volbracht" sneed alle andere mogelijkheid af. Voor hen die geloven is er geen andere mogelijkheid dan zich volledig overgeven aan Hem. Dat mag niet alleen, dat moet. Want door de opstanding heeft Hij een nieuwe wereld geopend, die openbaar wordt in het leven der gelovigen. Zo heeft God het gewild en daarmee heeft Hij ons voor een enorme verantwoordelijkheid geplaatst.

Dit moeten wij ons wel goed realiseren: in de opstanding van de Heiland heeft Hij een nieuwe wereld geopend, die openbaar wordt in het leven der gelovigen. In het alledaagse leven van U en mij. In de wijze waarop wij met elkaar omgaan, in onze uiting als kerk, in onze wijze van zaken doen, in ons cultureel en maatschappelijk werk, kortom in ons gehele bestaan moet openbaar worden, dat God een nieuwe wereld heeft geopend.

Wat is Pasen moeilijk! Ja, maar ook wat is Pasen vér-reikend.

D.F.

EASTER

Bezoek op Eerste Paasdag

Blanker bloeit de morgen
hier in Jozef's tuinen,
bloemengeuren zweven
door de ijle lucht;
ranker staan de bomen,
slechts hun toppen wuiven
— kantwerk tegen 't blauw —
door de wind gekust;
bloemen, bomen, vogels
waren de getuigen,
toen bij 't ochtendbreken
de Verlosser brak
alle banden, die
in de dood Hem hielden
en omglansd van glorie
't leven tegentrad;

deze velden beefden
onder Jezus' voetstap,
die Zijn graf bewaakten,
vluchtten naar de stad . . .
wie, wie durfde dromen,
dat Hij nieuw zou keren,
als Gods eigen phoenix,
rijzend uit de nacht?
Zie, nu wandelt Hij
tussen blijde bomen
en plukt met een glimlach
weer een rozeknop,
rond Hem vangen vogels
zacht te zingen aan:
"Dood is overwonnen,
Christus opgestaan!"

— — — — — — — — —

Langer, Magdalena,
schrei niet . . . wend je hoofd:
ginds staat Hij, want Jezus
houdt wat Hij belooft!

Tini Van Ameyde

THE LAMB AND OUR FEAST

"Wherefore let us keep the feast . . . !" (I Cor 5:8a)

Good Friday and Easter are upon us.

The time to 'keep the feast'.

"For our passover also hath been sacrificed, even Christ . . . !"

The question is, how are we going to 'keep the feast'?

Strange, isn't it, the price of our 'keeping the feast' was the atoning death of the Lamb! Without that no feasting, no celebration, no commemoration, no honour, glory and thanksgiving. The Lamb had to be slain so that we would be able to 'keep the feast' . . .

The slaughter of the Lamb and 'keeping the feast' belong together. This is the truth and the glory of Good Friday evening to begin with. And at Easter morning we understand it fully through the Holy Spirit.

Paul admonishes us to 'keep the feast'. "Wherefore . . !", writes he, with emphasis. Because the Lamb was slain it is now possible. It is now a must. The Lamb gave His life a ransom for many to enable us to 'keep the feast'.

What kind of a feast? And when does it take place?

Only at Easter time, would you say?

No, when Paul says: "Wherefore let us keep the feast . . .", he means something more — much more — than for just one day (Easter) or one week (Easter week), or a special sequence of weeks in the church's calendar.

This is a matter for life. Really, there are now no more special days to 'keep the feast' next to what you might call 'ordinary days'. The Lamb was slain; the passover, OUR passover hath been sacrificed —, that menas: there is now always 'feasting' in heaven and on earth.

This the Lamb has made possible.

He has made us 'festive' people.

He has laid it down in our hearts and now it must be seen in our eyes. Our faces must express it. At school, in the office, in the factory, in the kitchen. Disappointments, hardships and grief take on an altogether new meaning because of it.

Yes, let us 'keep the feast'!

Good Friday Evening and Easter. Glorying in the Cross and the open tomb.

Keep the feast and then also: keep it!

When Israel celebrates the passover in Egypt the people are ready to go on a journey to Canaan. They take their celebration, their 'feast' with them. On the journey.

'Keep the feast' and keep it!

All the days.

J. G. Kunst

De geheimen van het Paaseiland opgelost

Als een terrier hield Thor Heyerdahl vast Beelden liepen . . . op stenen

Reeds sinds de ontdekking van Paaseiland, op Pasen 1722 door de Nederlandse zeevaarder Jacob Roggeveen, bleek dit eiland zo eenzaam midden in de Stille Oceaan een bron van geheimzinnigheid en mysterie.

Had niet Roggeveen hier op dit eiland honderden stenen beelden aangetroffen van een geweldig gewicht en wel tien meter hoog, waarover hij van de inboorlingen geen gegevens kon krijgen? Zo ging het ook latere onderzoekers. De enorme stenen beelden van het eiland, die zwijgend over de oceaan staarden, bleven een mysterie.

Later ontdekte men, dat zij gehouwen waren in de kraters van uitgedoofde vulkanen, doch nog steeds bleef het een raadsel hoe de primitieve inboorlingen deze tonnen wegende kolossen uit de krater en op hun plaats gekregen hadden. Dit was echter niet het enige mysterie rond het Paaseiland. Een andere vraag was, waar kwamen deze mensen vandaan? Hoe kwamen zij, primitieven, aan deze cultuur?

Het Kon-Tiki avontuur

Algemeen werd aangenomen, dat de bewoners van de eilanden in de Stille Oceaan uit Azië afkomstig waren, doch deze mening werd niet door alle geleerden gedeeld. Zeker niet door de jonge Noorse geleerde Thor Heyerdahl. Volgens hem kwamen de bewoners van deze eilanden uit het oosten en wel uit Zuid- en Midden-Amerika. Zijn theorie ondervond veel tegenstand en zo besloot de Noor een bewijs te leveren.

Hij bouwde een vlot, volgens zijn idee, zoals de bewoners van Amerika ze bouwden en ging scheep. Op de zeestromingen liet hij zich van Amerika westwaarts de Stille Oceaan op drijven. Het werd het beroemde Kon-Tiki-avontuur, dat een groot succes werd. Inderdaad brachten de zeestromingen de jonge energieke geleerde niet minder dan 8000 mijlen in westelijke richting, waarbij vele eilanden werden gepasseerd of aangedaan. Het bewijs was geleverd, dat de bewoners van de eilanden in de Stille Oceaan op deze primitieve wijze ongetwijfeld uit Amerika gekomen zouden kunnen zijn.

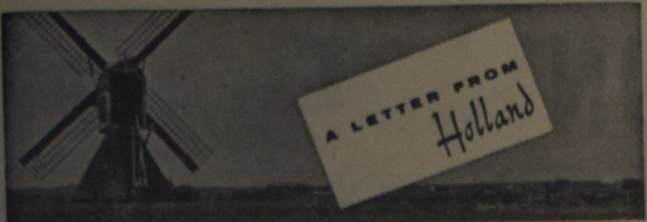
Onderzoekingen op het gebied van lichaamsbouw, lichamelijke kenmerken en dergelijke van de bewoners van deze eilanden en de oude bewoners van Zuid- en Midden-Amerika gaven ook weer een bewijs.

Maar de beelden dan?

Maar Heyerdahl rustte niet. Hij wilde alle raadsels rond de eilanden in de Stille Oceaan en van Paaseiland in het bizonder oplossen. Zo trok hij enkele jaren geleden weer op pad met een expeditie door hem uitgerust van de opbrengst van zijn boek "Kon-Tiki" en daarmee ging hij naar Paaseiland. Hier heeft hij het grootste deel van zijn droom kunnen verwezenlijken.

Nog steeds was het probleem van de beelden niet opgelost, totdat Heyerdahl in contact kwam met de burgemeester van het eiland, een man die rechtstreeks van vader op zoon afstamde van de

(Vervolg op pag. 2)

door Mej. Tjits Veenstra

Het heeft vandaag de hele dag nog niet geregend. Vanmiddag is zelfs de zon doorgebroken en de kinderen spelen in hun wollen trui, zonder jas, op straat. In ons voortuintje bloeit de eerste hyacinth, aan de overkant is men nog niet verder gekomen dan de crocusjes en de sneeuwklokjes.

Gisteren ben ik naar Eindhoven geweest. Onderweg waren alleen de treurwilgen heel ijl lichtgroen, maar overigens is alles nog zwart, alsof het hartje winter was. Toch is het vandaag 12 april, over zestien dagen zal het bloemencorso al worden gehouden en dan horen ook de boomgaarden in de Betuwe te bloeien. Wij beginnen de gevolgen van de lange winter duidelijk te voelen. Er heerst in ons land een griepperiode, de ziekte is niet ernstig. De mensen worden moe en prikkelbaar. De groenten zijn peperduur, de wintergroenten ook, want ze zijn vrijwel op. De aardappelen kosten al 40 cent de kilo, dat is twee maal zo veel als het vorig jaar. Ik ben maar overgeschakeld op Egyptische, die zijn net zo duur, maar niet erg best.

Toch is het ontegenzeggelijk voorjaar, al zie je nog weinig lammetjes in de wei. In het Friese plaatsje Westhem heeft een eenjarig schaap op 17 maart twee lammeren gekregen en op 24 maart weer twee, in plaats van maar één in het totaal zoals het een eenjarig schaap betaamt. Moeder en kinderen maken het best.

De mond- en klauwzeer epidemie is nog steeds niet helemaal over. Frankrijk en Zwitserland willen niet hebben, dat er Nederlandse kalveren over hun grondgebied worden getransporteerd. Daarom worden de vette kalveren voor Italië nu maar door de lucht vervoerd, er moeten 90 dieren heen, het kost vijftigduizend gulden extra aan vervoer.

De varkensprijs daalt nog steeds. Er gaan momenteel per week naar Engeland 5000 varkens, er worden per week ingevroren 6000 varkens, de marktprijs is f 1.98 per kg.

Tegen een boer in Nieuw Beijerland is twee weken hechtenis geëist, omdat hij tarwekorrels gedrenkt in parathion zou hebben gestrooid. Zijn land lag bezaaid met dode postduiven, kraaien en patrijzen, de dieren moeten een zeer wrede dood zijn gestorven. De boer was door de kantonrechter veroordeeld tot vijftien dagen of een boete van f 75, maar ging in hoger beroep. De officier van de Dordtse rechtbank vond dat voor een dergelijke wreedheid gezeten moet worden en dat die niet kan worden afgekocht met geld. De boer ontkende, dat hij het had gedaan.

De koningin heeft op 11 april werkbezoeken gebracht aan enkele politiecorpsen. Ze is begonnen met een bezoek aan het politiebureau aan de Boezemsingel te Rotterdam. Schoolkinderen zongen haar toe en een vrouwelijke politie-agent bood bloemen aan. Men heeft haar uitgelegd hoe een surveillance-auto met een mobilofoon werkte, hoe het straatwerk werd gedaan, over de straatvoetbalelftallen te Crooswijk enz. Op het bureau aan het Haagseveer kreeg de koningin een algemeen overzicht van heel het politie-apparaat van de Maasstad. Tenslotte bracht hare majesteit nog een bezoek aan de nieuwste boot van de rivierpolitie.

Van Rotterdam ging koningin Juliana naar Doorn. Daarna ging het naar Odijk, waar zij een praatje maakte met de vrouw van de enige politieagent van dit dorpje, vandaar ging het nog naar Bilthoven en Apeldoorn. In Apeldoorn vertelde de koningin, dat ze eens een lift gegeven had aan een politie-agent in Den Haag, die snel naar een ongeluk moest. Hij had de koningin niet herkend en toen hij uit de auto stapte, zei hij: "Bedankt mevrouw voor de dienst aan het vaderland bewezen".

Prins Bernhard heeft op dezelfde dag een bezoek aan Schouwen en Duiveland gebracht. Hij was daar sinds de ramp van 1953 niet geweest. De prins landde met een helicopter te Zierikzee, bezocht er de fabriek van de firma Smit Bolnes N.V. en opende 's middags de Outward Bound School in kasteel Moermond.

Prinses Beatrix heeft de vorige week maandag het landelijk congres van juridische studenten in het Vredespaleis in Den Haag bijgewoond. Zij kreeg bij De Meern autopech en is met een auto van de Rijkspolitie naar Den Haag gelift.

Prinses Irene is op het ogenblik in Parijs, met haar grootmoeder, Prinses Armgard.

In dit weekend is ons land bezocht geworden door Cliff Richard en The Shadows. Cliff is een ongeveer 20-jarige Engelse jongeman die vrij slecht zingt, begeleid door drie electrische guitaars en een drum. Er zijn veel grammofoonplaten van hem in de handel en de tieners dwepen erg met hem. Hoe erg, hebben wij zaterdagavond ontdekt. Cliff trad toen op in de Ahoyhal te Rotterdam, zijn publiek, kinderen tussen 15 en 19 jaar, was zo enthousiast, dat ze hem en elkaar met limonadeflesjes zijn gaan bekogelen, zodat zij van het podium en via een nooddeur uit het gebouw moest vluchten om het vege lijf te redden. Er is een jongen onder de voet gelopen en bewusteloos in de zaal achtergebleven, toen die eindelijk was ontruimd.

Rotterdam is blij, dat de Ahoyhal nog overeind staat. En Amsterdam, dat het concertgebouw nog heel is, want daar is Cliff zondagmiddag geweest. Maar daar waren de suppoosten en zaalwachters dan ook verschrikkelijk streng. Ze hebben een meisje, dat tot op het podium was doorgedrongen, opgepakt en gewoon rechtstandig van het podium af laten vallen. Toen durfden de anderen niet meer.

Er is een enorme rel ontstaan in de voetbalwereld. Enkele spelers van Feyenoord hebben geweigerd deel te nemen aan het Nederlands elftal, zij wilden hun krachten sparen voor de strijd om het nationale kampioenschap van hun eigen club. Toen hebben wij de wedstrijd tegen België verloren. Nu mogen deze spelers een jaar lang niet mee spelen in wedstrijden tegen het buitenland en Feyenoord mag, als het landskampioen wordt, niet inschrijven voor het toernooi om de Europese beker voor landskampioenen. Iedereen vindt dat laatste niet eerlijk, nu worden alle spelers gestraft, ieder lid van een voetbalclub mag zelf beslissen of hij al of niet mee wil spelen in het landelijk elftal en het gaat niet aan om, wanneer er spelers weigeren, de vereniging waartoe zij behoren te straffen. Alle kranten staan er vol van, maar het is toch wel een verademing om tussen alle bekommernissen om Nieuw Guinea door zich eens op te kunnen winden over doodgewoon voetbal.

De kwestie Nieuw Guinea is niets dichter bij een oplossing gekomen. Er zijn geen nieuwe infiltraties gepleegd.

Djakarta heeft rondgebazuind, dat het eiland Waigeo in Indonesische handen was, dat het petroleumcentrum Sorong door guerillastrijders was omsingeld. Onze regering spreekt het tegen en zo pas was er voor de radio, dat op het eiland Waigeo vrijwel alle infiltranten gevangen zijn genomen, en dat op de overige plaatsen de Indonesiers onschadelijk zijn gemaakt en het oerwoud ingejaagd. Indonesische krijgsgevangenen vertelden, dat ze er teleurgesteld waren. Hun opperbevelhebber had gezegd, dat de Papoea's hen als bevrijders zouden binnen halen. In plaats daarvan zijn ze door de inheemse bevolking bij het Nederlands bestuur aangegeven. De onderhandelingen worden misschien hervat.

De Amerikaanse bemiddelaar Bunker schijnt een plan te hebben ingediend, dat het Nederlandse bestuur in de tijd van 2 jaar moet worden vervangen door Indonesische militairen en ambtenaren en dat er dan onder V.N. toezicht een volksstemming onder de Papoea's moet worden gehouden wat ze willen.

Onze regering heeft bezwaren tegen het plan, er worden o.m. niet voldoende garanties bij gegeven. Soekarno is er in principe voor, maar heeft nu al verklaard, dat hij dit jaar nog het bestuur over Nieuw Guinea wil hebben.

Ondertussen heerst er in Indonesië hongersnood, de rijst is er vrijwel onbetaalbaar, en het land is bijna bankroet.

Hessel Benedictus, oud 23 jaar en vijfdejaars student in de vliegtuigbouwkunde aan de Technische Hogeschool heeft zich op maandag 9 april verloofd met Riet van Dorp uit Vlaardingen. Het paartje wisselde de ringen op 300 meter hoogte boven Noord Brabant in een Saab-Safir-sportvliegtuigje. Hessel heeft n.l. het vliegbrevet en vond het leuk om zijn verloving in de lucht te vieren.

Vandaag heeft minister Korthals het laatste eindje snelweg Arnhem-Duitsland geopend. Daarmee is de langste auto-snelweg in ons land — Den Haag tot grens (140 km) — klaargekomen.

Een groot deel loopt over Elten en is daar afgezet met prikkeldraad langs de bermen tegen smokkelaars. De grenspost ligt n.l. vlak voor Elten. Elten zal aan Duitsland worden teruggegeven, maar dat is nog niet gebeurd, zodat het laatste stuk weg buiten de grenscontrole valt. Over drie jaar hopen de Duitsers klaar te zijn met de autobaan Emmerik Wesel, zodat er dan een rechtstreekse autoverbinding Rotterdam-Roergebied zal zijn.

DE GEHEIMEN VAN HET PAASEILAND

(Vervolg van pag. 1)

oude adel van het eiland. Op de vraag van de geleerde hoe de beelden uit de krater op hun plaats kwamen, antwoordde de burgemeester: "Ze liepen!' Heyerdahl sloot met de burgemeester een weddenschap af om honderd dollar dat hij zo'n beeld zou oprichten en zie, het geheim werd prijsgegeven.

Het grote geheim

Ingenieurs hadden beweerd, dat het oprichten der beelden zonder moderne technische hulpmiddelen niet kon. Don Pedro, de burgemeester, leverde het bewijs dat het wel kon. Met een aantal mannen ging hij aan het werk.

Door stevige houten palen werd de kolos een eindje opgetild en er werden kleine zeer harde stenen onder gelegd. Toen weer opgetild en meer stenen er onder. Na enige dagen lag het beeld op een bed van stenen, werd op die manier langzaam verplaatst en op de plaats, door midel van steeds grotere stenen in een steiler wordende hoek omhoog gebracht, totdat de tonnen wegende kolos stònd. Het bewijs was geleverd en Don Pedro deelde mede, dat dit geheim, nu voor het eerst prijsgegeven, van vader op zoon werd overgedragen.

Ook heeft Heyerdahl opgravingen gedaan op het eiland en daarbij vele vondsten gedaan, die zijn theorie bevestigen, althans rijkelijk steunen. Zo vond men op de borst van een beeld een afbeelding van een biezenboot, zoals die ook wel door de oude bewoners van Zuid-Amerika werd gebruikt, terwijl de biezenaanplant in een dode krater van een biezensoort was, die bij het Titicameer in Zuid-Amerika voorkomt. Heyerdahl heeft door zijn vasthoudendheid kans gezien een groot deel van de raadsels rond het Paaseiland op te helderen.

(Nadruk verboden)

VERANTWOORDING GIFTEN "TANTE KLASKE"

Sinds de vorige opgave werd in dank ontvangen van: Mrs. F.D. te T. $1.00, H.W. te C. $1.00, Mrs. H.M. te K. $1.00, B.B. te C. $1.00, J.D. te C. $1.00, Mrs. M.K. te R. $1.00, fam. H. te C. $3.00, S.M. te F.M. $1.00, A.W. te B. $1.00.

In totaal is nu $62.00 beschikbaar. Binnenkort hopen wij bekend te maken welk bedrag uiteindelijk aan Mej. Feenstra is gezonden.

Red.

Who shall roll away the stones?

POST - EASTER REFLECTIONS

Ah! stones can be such obstacles, often our lives they wield,
Our stony wills, and stony looks, and hearts that will not yield.
Soon you begin by throwing stones, or rolling them in wrath,
But God's Word says, they'll fall on you, not him you're aiming at.
That too the soldiers learned, when with a stone they watched the Dead,
But Christ arose, the stone had rolled, they were "as dead" instead.
Solomon declared that stones bound in a sling become a worthless tool,
And serve much like the man who giveth honour to a fool.
While precious stones hid on a pile of rubbish, or a heap,
Are quite obscure to human eye, and thus no value keep.
So thoughtless women too were bound by self on that Great Day,
And questioned, who, from Jesus' tomb, would roll the stone away.
The Bible says, Jerusalem's stones would be a mass of rubble
Since they rejected Christ the Lord; their land would be as stubble.
Obedient David, though, in faith set forth with sling, alone,
And met the monstrous giant, whom he struck with one small stone.
And so the Pharisees and Scribes too, with one stone met doom,
For naught availed, they could not seal the Saviour in a tomb!
Zipporah, one day, rather aggrieved, took a sharp stone at odd
And circumcized her son, thus to appease the Covenant God.
This stone became her blessing, even likely she was worn
By Aaron on his onyx stones on which the tribes were borne.
Our Covenant Head, too, in a grave He did not even own,
Could not be stopped, He'd borne death's debt, He rose, our Cornerstone.
Now stones of weight in commerce must be just in balancing,
For Proverbs says that such shall be delight unto the King.
Persistent evil hardens man, naught is left to atone,
The sobering Nabal learned this truth, his heart turned into stone.
Woe! then unto our stones of flesh, petty idolatry!
They serve not as memorial to our Saviour's victory.

* * *

Oh Risen Lord! our Bridegroom now, for this our spirit groans,
Revive Thy Church, Thy Bride is weak, oh, roll away our stones.

J. Visser

Laten wij nu maar onze hoofden neigen
En heel stil zijn voor de Heer,
Die bedreigd werd en bleef zwijgen,
Ja vergaf zijn beulen zonder meer.
Laten wij ons nu maar diep bezinnen.
Niet op ons lijden, maar God's liefdewerk
Dat op de Via Dolorosa te beginnen
Heeft gewrocht een uitverkoren kerk.
Laten wij nu onze Heer aanbidden gaan
En onuitsprekelijke nooit eindigende dank
Vervult het hart dat heeft verstaan
De uitverkoren hemelklank.

Lineke Praamsma

De nieuwe begroting en de komende verkiezingen

De verwachtingen waren hoog gespannen toen bekend werd, dat Minister Fleming zijn begroting zou gaan indienen bij het parlement. Verschillende dagbladen hadden reeds voorspellingen gedaan, die soms wel en soms niet uitkwamen.

Men had b.v. verwacht, dat dit een begroting zou worden, die er geheel op gericht zou zijn om de kiezers een luilekkerland voor te spiegelen, indien de huidige regering opnieuw zou worden gekozen. In dit licht bezien is deze begroting erg kaal. Veel lokaasjes heeft Minister Fleming voor de meerderheid der kiezers niet uitgehangen. Zijn begroting had blijkbaar slechts ten doel om de uitbreiding van de Canadese industrie te stimuleren, waarvan met name de petroleum industrie zal moeten profiteren. Bovendien kreeg de industriele "research" een daadwerkelijke aanmoediging. Fabrikanten kunnen minder belasting betalen, indien zij kans zien hun verkoop op te voeren. Industrieel onderzoek (research) mag een groot bedrag van zijn uitgaven afschrijven en zelfs is de regering in bepaalde gevallen bereid zulk onderzoek te subsidieren, teneinde de ontdekking van nieuwe producten of nieuwe bewerkingsmethode te bewerkstelligen.

Wij menen, dat de regering hier een compliment verdient. Wij horen zoveel van de **onnoemelijke** rijkdommen die Canada bezit en dat het wachten alleen is op die mannen, die de hand aan de ploeg slaan en die rijkdommen bloot leggen. In ieder geval heeft de regering hierin de helpende hand willen bieden.

Voor de doorsnee belastingbetaler bracht Minister Fleming geen schokkend nieuws. Wij mogen nu vijftig dollar meer aftrekken van het belastbaar inkomen voor ieder kind dat financieel nog afhankelijk is. Voor de een moge dat iets meer betekenen dan voor de ander, maar over het geheel genomen zal die belastingebesparing voor de meesten niet meer zijn dan tien dollar per jaar.

De begroting sloot met een tekort van 745 millioen dollar. Op zichzelf is dit een enorm bedrag en het moet nog worden afgewacht of het daarbij blijven zal. De begroting was namelijk gebaseerd op de verwachting dat het bruto nationaal inkomen met zeven procent zal stijgen. De regering verwacht, dat dit zal worden behaald, maar uiteraard bestaat op dit punt geen zekerheid. Als zodanig getuigt deze begroting dus van een zeker zelfvertrouwen bij de regering, althans bij de minister van financien.

Dit zelfvertrouwen blijkt trouwens tevens uit de gehele presentatie van dit budget. Er zijn niet veel Canadese ministeries geweest, die met een op handen zijnde verkiezing zo weinig hadden aan te bieden aan de gemiddelde man. Zeker, nog onlangs heeft de regering iets gedaan in de vorm van een verhoging van $10.00 per maand voor ouderdomspensioen en de subsidie van 12 cent per pond boter, maar daar blijft het dan ook eigenlijk bij. Voor de rest vertrouwt Minister Fleming er op dat de mensen groot genoeg zullen zijn om te zien, dat wanneer het bedrijfsleven geholpen wordt en tot een goede ontwikkeling komt, iedereen daarvan profiteert. Er is moed nodig om zulk een standpunt in te nemen, in een land waar de kiezers met beloften en niet met beginselen gewonnen worden.

Er is geen twijfel aan of deze begroting zal de spanning verhogen bij de aanstaande verkiezingen. Zal het Canadese volk reageren zoals de regering verwacht?

"Recht en Vrijheid"

Het streven van het "Committee for Justice and Liberty" ontvangt steeds meer bekendheid. Zelfs het officiële orgaan van het "Canadian Labour Congress", het maandblad "Canadian Labour", bevatte in de uitgave van april 1962 een kort nieuwsbericht over de aanbieding van het memorandum aan de regering van Ontario die enige tijd geleden plaats vond. Dit nieuwsbericht vonden wij onder het kopje "ANTI-LABOUR-BRIEF", en deze uitdrukking alleen spreekt al voor zichzelf. Teneinde de wijze van "berichtgeving" geen geweld aan te doen, is het wellicht het beste de inhoud van het bericht onvertaald weer te geven.

De inhoud is dan als volgt: "Under the guise of protecting conscientious objectors, a 24-member group calling itself the Committee for Justice and Liberty has asked the Ontario government to undercut union security clauses in collective agreements. The committee suggested employees who object to joining a union on religious grounds be given the opportunity of contributing to charity instead of paying union dues.

The committee in its brief maintained it was devoted to what it termed Christian unionism but was not connected with any church. However, many of the committee's members are adherents of the Christian Reformed Church.

The Church has been the springboard for several labour associations whose tactics and contracts have often prompted others to label them as company unions.

In its brief, the committee said its purpose was to focus attention on the 'injustice of compulsory unionism'. The group accused the labour movement of fostering class hatred and repressing minority rights.

The *Toronto Star* in an editorial recalled that the Rand formula, enunciated in 1945 by Mr. Justice Ivan Rand, provided that individuals who were opposed on moral grounds to joining a union should not be compelled to do so. But they should be compelled to pay their share of the union's upkeep through payment of union dues, he ruled. *The Star* described this method as a fair balance between the rights of the individual and the rights of the group".

Tot zover dan het bericht in "Canadian Labour".

Als u het bovenstaande nog eens rustig overleest zult u het met ons eens zijn dat de pen wel een der scherpste wapenen is. Met een enkel woord, of de wijze waarop de ene zin de andere volgt, wordt datgene waar zovelen van ons voor staan maar ineens als een duister zaakje gebrandmerkt.

Terwille van het juist verstaan zullen we trachten een paar van deze woorden of uitdrukkingen in het Nederlands weer te geven.

Bijvoorbeeld: under the guise of—onder de schijn van; to undercut—ondergraven; maintained—beweerde; what it termed—hetgeen zij betitelt met.

Het woordje "however" doet het ook zo aardig om aan te geven, dat de leden van het comitee niet helemaal de waarheid spreken, en het hier feitelijk alleen maar een of andere kerkelijke afwijking of speciaal soort dogma betreft. Het is ook verbazend hoeveel dubbelzinnige betekenis er gelegd wordt in de zin waar "Canadian Labour" eensklaps een brandnieuwe autoriteit ten tonele voert, door te vermelden dat 'sommigen' (others), van mening zijn dat die "kerkelijke" vakbonden, "company unions" zijn. De Nederlandse vertaling van "company union" is wellicht "vakbond van onderkruipers".

Laten wij hier echter maar niet verder op in gaan. Er zullen waarschijnlijk nog wel heel wat lelijke woorden naar de oren van het "Committee" geslingerd worden voor wij veel verder zijn. Dat geeft ook niet, want er zijn heel wat mannen die dagelijks dit soort opmerkingen te slikken krijgen van hun mede-arbeiders, en die elke dag opnieuw toch weer kracht ontvangen rustig hun werk te blijven verrichten.

Wel moet nog even vastgesteld worden, dat "Canadian Labour" geen enkel nieuw argument over de kwestie van het verplichte lidmaatschap naar voren wist te brengen. Misschien vond dit blad deze aangelegenheid niet belangrijk genoeg om er meer aandacht aan te besteden, dat kan best.

Maar bij afwezigheid van deugdelijke bewijsvoering kan ook verondersteld worden, dat deze eenvoudig niet aanwezig is. Tot op zekere hoogte kan men dat ook opmaken uit de inhoud van de zogenaamde "Rand formula" zelf.

Enerzijds wordt daarin erkend, dat er zekere diepgaande bezwaren bestaan tegen het lid worden van een bepaalde organisatie, maar anderzijds wordt de redenering niet consequent doorgevoerd omdat een werknemer toch gedwongen wordt door zijn financiële bijdrage datgene in stand te houden wat hij naar zijn geweten niet in stand *mag* houden

Op zijn minst een tegenstrijdige "formule".

Daar behoeven wij hier nu ook niet op in te gaan. Wel willen wij even in herinnering brengen een overbekende gelijkenis, namelijk de gelijkenis van de onrechtvaardige rechter, zoals wij die vinden in Lukas 18.

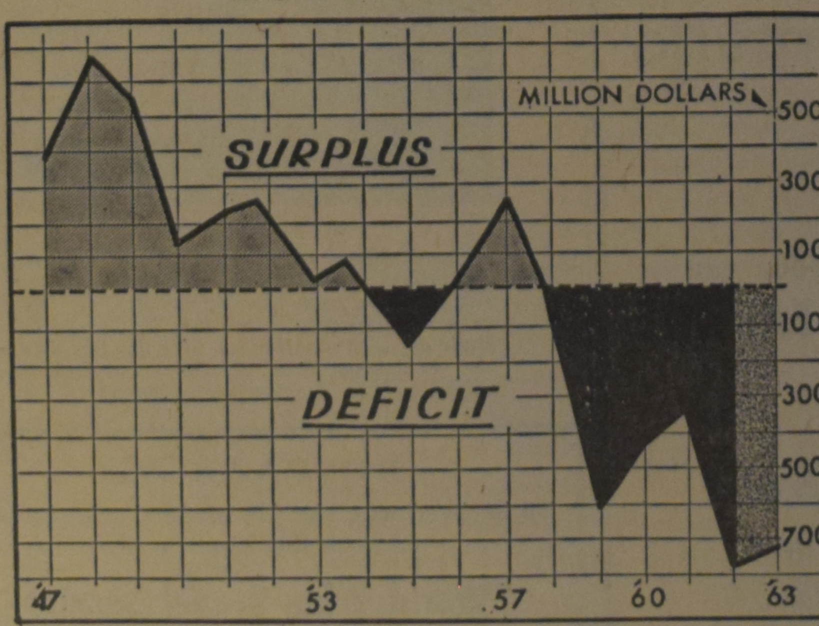
Deze rechter verschafte uiteindelijk tóch recht.

Zullen wij dan bidden dat de Here ons standvastig maakt in het geloof?

Committee
for Justice and Liberty,
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

WIN ABONNEES VOOR CALVINIST CONTACT

ANOTHER BUDGET DEFICIT

Still another deficit, the sixth in a row under the Diefenbaker government, is forecast in Finance Minister Fleming's new budget. For the coming year he predicts it will be $745 million (shaded section at right of graph).

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Hi Neighbours!

The sun shining brightly, the grass turning green, and the leaves showing impatience to burst out of their confinement, has undoubtedly made many a neighbour turn his thoughts to the plans of summer vacation. "Where can we go this year," is a question many young people are already asking. Canada offers many interesting places from the Atlantic to the Pacific and from the U.S. border to Alaska's shores. We may not have tourist attractions like the Grand Canyon, the Petrified forest or the Cypres Gardens of the famous Caverns of Virginia with which our Southern neighbours are blessed, but a train ride through the Rockies and a view of Lake Louise can take your breath away and cause you to sing softly: How Great Thou Art! Niagara Falls attracts oldsters as well as youngsters as well as the newlyweds and a trip through Ontario's thousand islands is well worth your while. People also make interesting studies, and what a variety we have in Canada. The other day someone mentioned a group of people who are very unique in their way and to us of Dutch descent, not too unfamiliar. I refer to the Mennonites of whom we heard already in Holland. This is of course where this particular group originated. In 1525, during the Protestant Reformation, Menno Simons, an early Dutch leader, acquired quite a following. The Mennonite Church has been established by the group as an evangelical denomination, one of whose guiding principles is the abiding conviction that what is believed must be lived — that faith and life should be one — two halves of a whole.

This group of fine people has grown until now they have a membership of 85,000 in North America and a world-wide membership of 350,000 in more than 25 countries. These people have settled in different sections of Canada too, and their radio gospel messages can be heard in British Columbia, Alberta, Saskatchewan, Manitoba and Ontario.

It is an interesting exeperience to meet these people. First of all because they are different in their mode of dress and habits but mostly because they display extreme friendliness to any stranger they meet.

The principles of their church are not too different from many other churches in that they confess to be followers of Christ and persons who have made an unconditional surrender to their God and Master. They believe that we must be holy as God is holy. This does not mean that in their lives they are free from sin, but that they grow in Christlikeness. To become like Christ, the Mennonite Church believes that attitudes such as selfishness, or pride, and also practices such as swearing of oaths, membership in secret orders, immodesty, gaudy adornment of the body are inconsistent with the holy life, since it should express personal purity and Christ-likeness in every area. True Christians are more truly brothers than are children of the same parents and the Mennonite must have a deep concern for his brother's physical well-being. In many Mennonite congregations a special offering is taken when a member has heavy financial need. Various Mennonite groups have organized Mennonite Disaster Service which helps to meet emergencies in times of floods, tornadoes, and fires.

Following one flood this Service voluntarily contributed 12,000 man hours and cleaned 400 homes.

The Mennonite believes the entire Bible to be the inspired Word of God and they teach its truths in the home, schools and church to children, youth, and aged.

The Mennonites have paid special attention to their educational growth. The Church has now 2 seminaries, 3 colleges, 13 high schools and aproximately 150 elementary schools in North America. Over 4000 students attend high school and college where a Christian atmosphere is maintained as well as high academic standards. Bible Classes are a normal part of the curriculum.

Because the Mennonites believe that Christ taught us to love our enemies, they believe that Christians should not take part in the armed forces. The Quakers and Church of the Brethren as well as some others agreed with the government to take alternate service instead. The young men who were called to serve but have religious objections can perform 24 months of civilian work. This work contributes to the maintenance of health, safety or interest and is appreciated by the government. Most young men serve in hospitals and mental institutions.

The Mennonites emphasize the help to needy and suffering and have organized various youth groups for this purpose. They spend $1,000,000 annually to cover costs of this program. 250 Workers are located in 25 countries and all serve "in the name of Christ".

Their mission program goes right along their service to the physical needs of mankind. Today there are more than 450 missions in N. America as a result of the Mennonite's view that we must carry the good news of the Gospel to every land. They have over 300 missionaries overseas. They sponsor Bible Correspondence courses in 5 different languages. Their radio work has grown since a humble beginning in 1953 from Harrisonburg, Virginia, U.S.A. It has now 3 weekly broadcasts, 7 foreign language broadcasts, and these are re-broadcast over 250 stations each week.

They operate 4 homes for the aged, 4 child welfare institutions, 8 general hospitals, where these unfortunate people receive physical as well as spiritual aid.

The "Gospel Herald" is its official Church publication.

Although their view differs with the Christian Reformed and Reformed Churches on Child Baptism, their gospel message finds an answer in our heart. The message preached recently by Mr. B. Charles Hostetter on How to get Assurance, is a true and fine example of their faith and life.

The way of life of the Mennonite is to be admired in a world of material values. There are various kinds of Mennonite groups as also there are various kinds of Quakers and Brethren Churches. One group in Pennsylvania is called Amish. A fine book has been written called "The Upright Love" by Mrs. Phyllis Speshock. It is a beautifully told story of these plain and saintly folks, whose religious philosophy is in contrast to our way of life, but whose lives are an example to us all. The book is recommended by the Young Calvinist Readers Club and has been reviewed in the August 1961 issue of "Youthful Outlook". The romantic interest of the book will stir all readers.

Since Easter is nearly here, may you all have a blessed Easter season, with the received assurance that the resurrection of our Lord means new life for all His own.

Greetings from

Your neighbour

All the above information was given by the Mennonite Broadcasts, Inc. from a booklet: Introducing the Mennonite Church.

PASEN

een engel vertelde
de boodschap; hij meldde:
de komst van de Koning
van 't ganse heelal;
de herders, zij vonden
in doeken gewonden
het Kind in de kribbe,
in Bethlehem's stal —
een leven van strijden
tegenstaan, lijden;
de inhoud wat 't aardse
bestaan Hem hier bood;
een schare verbolgen
riep: "kruis Hem" — verzwolgen,
de Heiland der wereld
in smad'lijke dood —
d' apostelen vonden
geen Heiland gewonden
in doeken, maar alles
terzijde gelegd;
de dood was verslagen,
d' apostelen zagen
de waarheid, die d' engel
aan hen had voorzegd —
in doeken gewonden
voor al onze zonden
vernederd, aan 't kruishout
genageld en stierf;
de doeken terzijde,
de Zijnen bereidde:
het eeuwige leven,
de Paasvorst verwierf.

V.

EEN VERSTANDIG EN EERLIJK OORDEEL GEVRAAGD

Dr. Frank S. Morley van de Grace Presbyterian Church in Calgary, Alberta, die een reis door Zuid-Afrika maakte, zeide in een radio-rede voor de C.B.C. o.a.:

"Wij maken Zuid-Afrika de zondebok voor onze tekortkomingen, ten koste van Zuid-Afrika trachten wij onszelf in de ogen van de gekleurde mensen in een gunstig daglicht te stellen. Zuid-Afrika doet het voor de Bantoe Kerk heel wat beter, dan Canada het voor de Indianen gedaan heeft. Er zijn honderden Bantoe onderwijzers, verplegers, dokters en advocaten. Hoeveel Indianen of negers vindt men in Canada in deze beroepen? Ik heb gedurende mijn bezoek aan Zuid-Afrika 70 leiders ontmoet van alle partijen en van verschillende meningen.

Ik heb, voorzover als dat mogelijk was, een studie gemaakt van de omstandigheden in dat land. Het resultaat is, dat ik overtuigd ben, dat van Zuid-Afrika in de pers, over de radio en vanaf de preekstoel onjuiste voorstellingen zijn gegeven en dat tengevolge daarvan Canada een vals beeld van Zuid-Afrika heeft.

Alle spanningen van de wereld worden in de kookhitte samengetrokken in Zuid-Afrika. Het is niet alleen een rassen-probleem of een economisch vraagstuk, maar het is een heksenketel van industrialisme, nationalisme, pan-Afrikanisme, racisme, Islam, Christendom, en wedijver tussen de stammen met de oude Bantoe godsdiensten. Laat ons zorgen dat we Zuid-Afrika leren kennen en begrijpen en als we critiek uitoefenen, laat ons dat doen met verstand van zaken en in overeenstemming met de waarheid. Zuid-Afrika heeft behoefte aan onze vriendschap en wij hebben Zuid-Afrika dringend nodig." (ICN)

GEFELICITEERD!

Op 17 Maart j.l. werd te Strathroy, Ont., het huwelijk voltrokken en bevestigd van Jan Bosman, zoon van Mr. en Mrs. H. Bosman te Enschede, Nederland, en Tineke De Moor dochter van Rev. en Mrs. H. De Moor van Strathroy, Ont. Mr. en Mrs. Bosman zullen zich te Amsterdam vestigen.

Enkele Aspecten van de Evolutieleer en het ontstaan van de mens in verband met Genesis 1:2 en 3

door Dr. G. Kooistra

④

En nu na de zondeval. De halfstatische toestand verdween. Het mooie harmonische geheel viel uiteen. Het blinken was niet het laatste meer, het verzinken kwam, de dood begon te heersen. De planten vergeelden en stierven af. Dank zij hun wijze van voortplanten konden de soorten zo goed als alle in stand blijven. De dieren werden oud en stierven. Maar ook de onderlinge harmonie was weg. Planten werden door dieren te sterk aangetast. Velen stierven voortijdig, beroofd van hun bladeren, geknakt in hun stengels. Sommige soorten konden zich handhaven, door omvorming van bladeren tot doornen. De natuurkrachten werden uit hun harmonisch verband gerukt en de winden dreven veel zaadjes bij elkaar, die allen groeien wilden maar geen ruimte genoeg hadden om te groeien. Sterke gewassen verstikten de zwakkere. Sommigen konden zich alleen handhaven o.a. door selectie en vorming van nieuwe soorten op gronden en plaatsen, die ontoegankelijk waren voor deze planten. Er kwamen zoutminnende flora's en de overal optredende plantengezelschappen werden precies op elkaar afgestemd zodat alleen die en die uitgeselecteerde soorten en dat en dat gezelschap leven konden en zich handhaven. Bij de dieren kwamen de roofdieren en het ene wezen werd al bloeddorstiger dan het andere en nog meer vijandig dan het andere. De strijd om het bestaan ontstond ook daar. Kleine vogels vlogen snel op van de grond als een kat in aantocht was, want wee degene, die hem afwachtte. Het konijn kroop diep weg in zijn hol als er een wolf of vos verscheen. En daartussen verkeerde nu de mens met goed en kwaad bekend. En die doordat hij verleid zijnde door de slang ongehoorzaam geworden is aan het bevel van zijn Schepper en gegeten heeft van de boom der kennis des goeds en des kwaads, waarmee de zonde op de aarde kwam en tevens de dood. De mens, door zijn Schepper begiftigd met alle goede gaven en gedachten verloor hierdoor het juiste inzicht en begrijpen. De halfstatische toestand ging over in de dynamische.

De strijd om het bestaan begon net als bij de dieren en de planten. Hij leerde de moeilijkheden in het leven kennen. De natuurkrachten waren niet meer harmonisch gebonden. Er kwamen slagregens, stormen en koude. Er moesten plaatsen komen waarin hij daartegen beschutting had. De eerste tentenmaker kwam en daarmee was de bouwindustrie in beginsel geboren. Er moet materiaal komen om de grond te bewerken, de grond die eerst zo mooi en gaaf van structuur was maar nu zonder bewerking dichtslempte en waarop doornen en distelen en onkruiden toch nog zo goed wilden groeien. De eerste smid kwam en de metaalindustrie nam daarmee een aanvang. De mens leerde de aarde te bebouwen en vee te houden: landbouw en veeteelt werden geboren. En zo ging het door: de linnenindustrie ontstond, voertuigen voor het verkeer te land, schepen voor het verkeer te water, vliegtuigen voor het verkeer in de lucht. De mens had veel verloren, zijn goede inzicht vooral. Toch behield hij ook nog wel wat, hij behield zijn verstand en hoewel dat ook lang niet volmaakt was, had hij samen met zijn handen toch nog een middel om de vele problemen, die hij gekregen had, op te lossen. Er kwam ziekte, iemand kreeg een wond. Eerst berustte men er misschien in, daarna trachtte men de ziekte te bestrijden, de wond te doen genezen en de medische wetenschap nam een aanvang. Alles was dynamisch geworden. Vaak werd iets gevonden dat nog meer problemen opriep. En zo kunnen we de loop der historie volgen tot nu toe, steeds meer problemen, sommige worden opgelost, sommige half opgelost en er zijn er ook waarvan de oplossing nog in het volkomen duister ligt. Vaak wordt ook een tijd lang een bepaalde oplossing aanvaard, totdat ineens blijkt, dat deze oplossing niet juist is en vervangen wordt door een andere. Denk aan de aarde, die bij de Romeinen en Grieken nog als een platte pannekoek bekend stond en hoeveel roering het teweeg bracht, toen bleek dat ze draaide en rond was. Waar zijn de bloedzuigers gebleven, die vroeger haast altijd naast aderlating gebruikt werden om zieke patienten te genezen?

In dit licht moeten ook de natuurwetenschappelijke theorieën beschouwd worden over het ontstaan van aarde en leven. De stand van de wetenschap is op het ogenblik zo, dat deze theorieën algemeen aanvaard worden. Hierdoor worden ons belangrijke diensten bewezen, denk b.v. aan het opsporen van delfstoffen als steenkool en petroleum; hun vindplaatsen zijn aan de hand van fossielen en de ligging der aardlagen met vrij grote zekerheid vast te stellen.

Wat heeft de evolutietheorie ons niet een zeer verdiept inzicht gegeven in het planten- en dierenrijk en in de functionele samenhang der verschijnselen en hoe profiteert de mensheid daar nog dagelijks van! Toch blijven het theorieën en bestaat de mogelijkheid dat ze na kortere of langere tijd geheel of gedeeltelijk vervangen worden. De zoëven genoemde genezingsmethode met bloedzuigers heeft ook heel wat zieken er boven op geholpen en toch is die methode vervangen en in onbruik geraakt. De natuurwetenschap verklaart veel, maar lang niet alles, en dus is het mogelijk dat andere theorieën nog weer meeromvattend zullen blijken te zijn. Dus na vooropgesteld te hebben dat het theorieën zijn, gaan we nu na, of ze werkelijk tegenstrijdig zijn aan het Bijbelverhaal. De evolutietheorie geeft aan dat van laag naar hoog het leven zich ontwikkelt. Maar het Bijbelverhaal toch eigenlijk ook. De Geologie vindt dat de aarde pas langzamerhand de vorm van nu heeft aangenomen, maar het Bijbelverhaal spreekt daar toch ook van. Deze theorieën zijn eerder een bevestiging van het Bijbelverhaal: de woeste en ledige aarde uit Genesis 1 is hetzelfde als het praecambiale tijdperk uit de geologie. De schepping van planten en dieren vindt in dezelfde volgorde plaats als de Palaeontologie en de hele Biologie het ons leert. Dus in volgorde is alles gelijk.

Maar nu de verschillen, die millioenen jaren. Daaraan valt niet te ontkomen, want de natuurwetenschap kan slechts putten uit deze dynamische tijd. De natuurwetten uit de (half statische) paradijstijd zijn niet meer bekend. Toen werkten de natuurkrachten, ja alles in de natuur harmonisch samen. Maar door de gekomen disharmonie is het een warboel geworden en is alles in beweging. En om in deze warboel de weg te vinden en de gevonden ontwikkelingsgang in een tijdschema onder te brengen zijn, volgens onze tegenwoordige begrippen, millioenen jaren nodig geweest. En dan nog is de vraag niet beantwoord hoe het leven ontstond. En hierop geeft de Bijbel het antwoord: het is geschapen. En waarom zou de Schepper die de Natuur met haar wetten maakte, deze wetten Zelf ook niet gebruikt hebben. De maker van deze wetten kan ze toch ook zeer snel laten werken, of zeer langzaam. En zo kon Hij in 6 dagen verrichten, wat volgens onze tegenwoordige kennis van de wetten der natuur millioenen jaren duren moet. Hijn heeft die wetten gemaakt en ze in zekere zin katalytisch doen werken, zodat alles zeer snel en harmonisch en goed was. Wij in onze zondige wereld kunnen alleen rekenen met natuurkrachten die tengevolge van de zonde uit hun harmonie gerukt zijn en hebben in onze geologische en biologische schema's natuurrampen nodig om verklaringen te vinden voor aardlagen of het uitsterven van vroegere dieren en plantensoorten. Maar de Schepper wist, dat we, om dit voorbeeld te noemen, brandstof voor verwarming en energie nodig hadden en zo maakte hij van organische stof de steenkoollagen en de petroleum. Wij kunnen het niet anders verklaren dan moerasflora's aan te nemen voor steenkool en vooral planktonische sedimenten voor de petroleum, die later bedekt werden door jonge aardlagen, maar moeten dan tevens aannemen, dat deze plantaardige en dierlijke organismen door hun dood ons hun kostbare nalatenschap geleverd hebben terwijl de Bijbel ons leert, dat de dood pas ongeveer 6000 jaar geleden ontstond. En toch heeft God de steenkool en de petroleum naar vaste wetten geschapen, getuige de steeds weer gelijk te vinden fossielen en de steeds gelijke hoedanigheid der aardlagen. Het is ook mogelijk, dat deze fossielen, duidend op organisch leven, werkelijk levend zijn geweest en dat God ze door Zijn snelle katalytisch werken ook weer liet afsterven om deze delfstoffen te maken, want de Bijbel is geen geologieboek en behoeft ons dat niet te beschrijven. Even waarschijnlijk is echter de eerste veronderstelling, dat deze delfstoffen uit dode stof opgebouwd zijn maar dat de natuur de eigenschap gekregen heeft, deze delfstoffen nog op te bouwen en dan in grote lijnen volgens het ons uit de geologie bekende proces. Nog iets pleit er voor, dat de Schepping niet langer dan 6 dagen heeft behoeven te duren, n.l. de reeds genoemde embryologie, die in de tijd tussen bevruchting en geboorte meestal een tijd korter dan een jaar, dezelfde ontwikkelingsgang te zien geeft als de hele evolutietijd, dus zo'n 2.000.000.000 jaar, of in het laatste deel ervan hetzelfde als wat gebeurde bij de evolutie der gewervelde dieren, wat nog zo'n 400.000.000 jaar omvat. Dus ook in onze tegenwoordige tijd is er nog een proces te vinden dat zeer snel hetzelfde beeld geeft als wat de natuurwetten over een zeer lange tijd tot stand brengen. Een jaar is gelijk aan 2000 millioen jaar, het jaar van het voortplantingsproces. Het proces, door God aan de levende organismen en ook aan de mens gegeven, waardoor ze zich in stand kunnen houden, waardoor ze ook weer nieuw leven kunnen voortbrengen van hun eigen geslacht. Het proces dat een heel zwakke afspiegeling is van het geweldige proces dat God in Zijn Schepping verricht heeft: het maken van levende wezens en het bereiden van een woonplaats voor hen. Deze vorm van voortplanting heeft nog een ander aspect. Gedurende de embryonale periode gaat de ontwikkeling langs vele stadia, tot ze bij de geboorte voltooid is en zoals bij de mens bijv. kunnen er wel honderd jaar na de geboorte volgen dat er geen ontwikkeling meer is, maar een zichzelf gelijk blijven. En nu de Schepping. Zes dagen een stormachtige ontwikkeling en verandering. Zesduizend jaar er na geen verandering meer.

Duizelt het ons niet dat nog zoveel moois en goeds op deze aarde gebleven is en moeten we onze Schepper niet danken dat Hij ons nog niet losgelaten heeft, maar ons verstand nog zo gelaten, dat we Zijn almacht voelen en ervaren als we ons in Zijn heerlijke natuur verdiepen, wel onderworpen aan de zonde en in disharmonie, maar toch ook de natuur als een boek, ons gegeven naast de Bijbel, om onze Schepper recht te leren kennen?

Wageningen-Hoog, 1 april 1961.

FOR THE FARMERS

VERSLAG

van de Jaarvergadering van de CHR. FARMERS ASSOCIATION

Op 14 maart hield de Chr. Farmers Association te Wellandport, Ont., haar jaarvergadering, waar ook de dames aanwezig waren.

Rev. P. van Egmond sprak over: "De farmer in zijn geestelijk en natuurlijk bestaan". In deze mooie en af en toe humoristische rede sprak hij tot ons over het verschil tussen mensen uit de stad en die van het platteland, die dichter bij de natuur leven, hetgeen hem meer de afhankelijkheid van zijn Schepper doet gevoelen. Dat uit zich ook in het kerkelijk leven; over het algemeen zijn de mensen van het platteland trouwere kerkgangers dan die uit de grote steden, waar zoveel is in het leven dat de mens afleiden kan van zijn God. Spreker schetste ons het leven van de mensen in Juda, een land ter grootte van een provincie in ons oude vaderland, het was slechts open aan één zijde, verder was het ingesloten door de rivier en de hoogvlakte, waardoor het meer op zichzelf leefde en daardoor minder bloot stond aan invloeden van buiten. Zo komt ook het meer afgesloten leven dat de farmer leidt op zijn farm meestal ook zijn verhouding tot God ten goede.

Na de pauze volgde enige bespreking op het referaat van Rev. Van Egmond. Daarna gaf de secretaris van de Federatie een kort verslag van de stand van zaken. Er bleken enkele nieuwe plaatselijke verenigingen te zijn opgericht en op verschillende plaatsen is het een en ander in voorbereiding. Het kost veel tijd, geduld en schrijfwerk, doch er zijn merkbare vorderingen.

Ook werd nog even gesproken naar aanleiding van de rubriek De Schemerlamp in C.C. van 16 maart jl., waar een dame die zich Buitenbeentje noemt in een brief aan Saskia, kritiek oefent die voor een groot deel op de Chr. Farmers organisatie gemunt blijkt te zijn. Het is opmerkelijk dat "Buitenbeentje" de farmers-rubriek leest, omdat ze zeer waarschijnlijk toch niet thuis is in de farmersaangelegenheden, of althans niet in Nederland, omdat ze een Stierenvereniging met een farmersvereniging vereenzelvigt! Hetgeen nu niet direct een grote eer voor de farmers is!

Maar laat ons dit even mogen opmerken, dat er *nooit* een Chr. Stierenvereniging bestaat of bestaan heeft noch hier noch in ons oude vaderland. Geen farmer zal ooit aan koe of stier het predicaat Chr. toevoegen.

Na de rondvraag dankte de voorzitter Rev. Van Egmond voor zijn bijdragen aan het slagen van deze goed bezochte vergadering waar plm. 80 personen aanwezig waren.

De verslaggever,
C. Verburg

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Het probleem, dat we momenteel voor de tweede maal onder handen hebben, is veel groter en ernstiger dan wij, knusjes getrouwde immigrantenvrouwen, ook maar bij benadering kunnen vatten. Predikanten en ouderlingen kunnen er over mee praten: hoe velen onzer jonge mensen hier in Canada nog tevergeefs uitzien naar een levenspartner. Soms wonen zij bij hun ouders in, maar vaker zijn zij zelfstandig geëmigreerd en wonen op kamers of in inrichtingen. Zij kunnen wel een "date" krijgen, ja, maar niet met iemand, waarmee zij een huwelijk aan durven. Zo zien ze hun mooiste jaren voorbijglijden. Sommige jonge mannen zijn reeds meer dan eens naar Holland geweest in de hoop daar een bruid weg te halen, maar dat draait meestal op niets uit: je moet dan al net een meisje tegenkomen, dat moed genoeg heeft om alles achter te laten en met je naar het voor haar onbekende Canada te gaan.

Onze jonge immigranten voelen er diep in hun hart nog niet voor om met een "echte" Canadees te trouwen.... en zij zijn in hun uitkijk niet Nederlands genoeg meer om naar hun geboorteland terug te keren. Elke immigrant zweeft tussen twee werelden, maar bij hen komt dit nog scherper en pijnlijker uit. Als Dutch-Canadian voelen ze zich eigenlijk alleen op hun gemak met een Dutch-Canadian en helaas, die lopen er niet zoveel los rond in ons land. Temeer niet, wanneer hij of zij dan ook nog een gelovig christen moet zijn. Geen wonder, dat de predikant met hart voor zijn jongelui over deze toestand reeds menige verzuchting geslaakt heeft!

Zoals U misschien nog weet, is onze vriend Bob de man, die verleden jaar de stoot gaf tot ons pogen om oudere ongehuwde jongelui tot elkaar te brengen door middel van een Penpal Lijst. Aangespoord door zijn schrijven hebben we deze lijst, waarop ca. 30 namen stonden, rondgestuurd aan belangstellende jonge abonnees en ook Bob begon vol moed met de schrijverij, maar.... Enfin, leest U zelf zijn brief. En tussen haakjes, alle hier genoemde namen zijn schuilnamen.

"As far as I am concerned, there were no lasting contacts. The girls I wrote to successively discontinued correspondence after two or three letters, excusing themselves by telling me that I am too old for matrimony. Well now, since I am the one who with a write-up via your column started the discussion about the pros and cons of women marrying men a dozen years their senior, this was a disappointing experience. I got nowhere even though quite a few ladies wrote to you letters to the effect that in real life nothing turned out to be against their "uneven" matches. I mentioned as an example in my previous letter that U.S. president Kennedy is twelve years older than his wife. This sentence, however, was one of those omitted when my epistle appeared in condensed form in C.C. last year. I still believe that if both parties are mature, a 12 year age difference, such as between 38 and 26, is not a serious problem. Even according to professional advisers a great many women prefer to find a man that much older.

Apart from this aspect of the case, I remember an oldtimer sent a letter to you with the names of 18 single girls he knows in his area, but not one of these young ladies actually wrote in to give permission to mention her name on the Penpal list. Yet, strange as it may seem, correspondence still does get results nowadays, see enclosed newspaper clipping. One reason that could have affected my lack of succes with getting to know the girls I wrote to better, is likely that I did this in English. I favour this language because my knowledge of contemporary Dutch is not particularly up to date. For all I know, there have been considerable official changes in 1947 and 1955. Since I hardly ever have occasion to lay my eyes on anything else (besides C.C.) printed in current Dutch, I realize to be behind the times and don't feel like showing off my backwardness when it comes to letter writing in the Holland language (for want of the principal rules governing its proper present-day spelling).

Now what? As the correspondence with Dutch-Canadian girls for me has come to nothing, I explored the girl situation during my travels south of the border later in the year. However, for one thing, the average American girl often is a heavy smoker; for another uses too much make-up to my taste. Many young ladies down south seem to have been taught from the day they discover boys are different from girls, never to trust a man. Moreover the typical housewife there is said to be domineering and sometimes dresses with little to no respect for femininity, whatever that exactly is. Can you tell me, Saskia, what kind of womanliness you believe still exists in this modern day and age?

Immigrants to a new country, we all live so to say on the border of two worlds and I prefer to get in touch with a young lady residing in the New World. However, lest the magnetic power of the Old Country will soon be all but extinct in my case, it is desirable that I establish an entente cordiale with someone of similar background and origin. Because the female mind is often such an imponderable thing (! S.) and someone might change her attitude as to age difference, I suggest that you include my name on another list — if you decide to put out a new one — for a final try on my part to contact a girl with Dutch ancestry and Protestant religious persuasion. If I do not hit a responsive cord via the readers of your column this time, I believe the next best thing for me to do is to go to the Hawaiian Islands and find out whether the situation in the field of nubile girls is actually as attractive there as it is said to be. But before saying "sayonara" to Canada, I want to be sure that no suitable person on the mainland is interested. I have no reason to assume that in said archipelago a virtuous christian woman cannot be found. Her price is far above rubies, according to the Scriptures, and Eccl. 3 says that to everything there is a season and a time to every purpose under the heaven. A time for everybody to find a partner for life one fine day, too?"

Beste Bob, je hebt je zaak hier uiteengezet op een waardige manier, die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. Het spijt me erg, dat je nog geen succes geboekt hebt via de Penpal Lijst! En — eerlijk gezegd — snap ik daar niets van, want je brieven zijn toch onderhoudend genoeg. Beloof me nu, dat je niet boos op me wordt: ik had onbeschaamd plezier, toen ik je beschrijving las van de "enchanting maidens of the Hawaiian Islands?" Brother, dat is warempel genoeg om elke vrijgezel met zijn koffer in de hand naar het dichtstbijzijnde vliegveld te doen rennen.... Maar in ernst, er stonden wel vijf of zes dames op de lijst van boven de dertig, vonden die jou ook te oud?

Inderdaad heeft verleden zomer een Schemerlamp-gesprek met verscheidene lezeressen — allemaal gelukkig gehuwd met een oudere man — overtuigend uitgewezen, dat een leeftijdsverschil van een jaar of tien, twaalf, niet bezwaarlijk is in deze groep. We houden het hier rustig op, want deze vrouwen spraken uit eigen ervaring. Ja, er is ook de mogelijkheid, dat jouw in het Engels gestelde brieven de penpals een gevoel van minderwaardigheid bezorgden. De meeste meisjes waren korter in Canada dan jij en kunnen dus vast beter in het Nederlands corresponderen. Hier is een punt, dat we even in gedachten zullen houden.

Wat betreft de rest van je brief: zoek niet naar de perfecte vrouw, Bob, want dan ben je op je 90ste nóg vrijgezel! Als de mensen, die nu een gelukkig huwelijksleven hebben, destijds elkanders gebreken onder de loupe genomen hadden, dan waren ze van schrik niet in het bootje gestapt. Liefde overwint meer bezwaren dan jij vermoedt. Ja, ik geloof, dat er heden ten dage nog evenveel charmante en "vrouwelijke" jonge vrouwen rondwandelen, als in de tijd van hoepelrok en pruik. De make-up, de sportieve kleding en de show van onafhankelijkheid, ach, dat zit slechts aan de buitenkant! Je moet niet vergeten, dat de meisjes in de groep, waarop jij het oog hebt, al jarenlang hun brood verdiend en zich door de wereld geslagen hebben. Je verwacht toch niet, dat ze nog steeds in de armen van een man vallen, zodra het gaat onweren?

Moderne jonge vrouwen zijn zelfstandig en bekwaam. Zij werken gelijk op met de mannen, op bijna elk gebied. Zij staan hun "mannetje". Maar dit wil niet zeggen, dat zij het echt-vrouwelijke verlangen naar een eigen gezin, een eigen huis en haard, verloren hebben. Zij zien met evenveel verwachting uit naar hun prins als onze grootmoeders. Het enige verschil is, dat ze er niet thuis bij gaan zitten, maar in afwachting van zijn komst er op uit trekken om in het beroep van hun keuze carrière te maken. Komt hij onverhoopt niet opdagen, dan vinden ze vaak een levensvulling in hun werk. Is dat niet een prachtverbetering bij vroeger? Dit laatste brengt echter mee, dat ze dan hoe langer hoe meer nadruk gaan leggen op hun verschijning, hun ontwikkeling, hobbies, etc. en noodgedwongen "independent" worden in hun optreden. Reden, waarom je deze trek vooral bij iets oudere meisjes zult aantreffen, Bob. Daar staat tegenover, dat juist deze meisjes, door hun grotere ernst en meerdere levenservaring, begerenswaardige levenspartners zijn, waarop je zogezegd huizen kunt bouwen!

We zullen nu eerst na Jack's en jouw brief enkele der dames aan het woord laten, want die hebben ook wel iets op het hart. En dat is niet allemaal even vleiend voor het sterke geslacht.... Een jonge vrouw uit het Westen van het land schrijft o.a.:

"It is no problem for me to get a date, but it is hard to find a person, who is one with you in Christ. That is the main reason that I let you know about myself again. I am ... years old, well educated, and I should like to correspond with a person who is of my age or older. I do not expect much of it, but I hope that God will bless this important part of your work."

Beste Nan, je schreef me, dat je geen geschikte penpal gevonden had. Heb je toch wel geprobeerd om een contact te leggen? Je naam en adres heb ik genoteerd en vraag je nog even geduldig verder te lezen, dan zul je zien, wat we gaan doen.

Ook de volgende lezeres schreef me strikt-vertrouwelijk. Een klein gedeelte moet ik echter uit haar brief lichten, want dat is belangrijk voor anderen ook.: "Een nieuwe baan is voor mij in de pen. Als compensatie voor het ongetrouwd-zijn heb ik mijn werk, waarin ik veel bevrediging en arbeidsvreugde vind. Ik ben de laatste, die neerziet op een eenvoudig beroep. Als ik evenwel een levenspartner zoek, doe ik dat gaarne onder lui met eenzelfde ontwikkeling."

Inderdaad, hier is het tweede punt, dat we zorgvuldig moeten bekijken! Reeds bij het verzenden van onze lijst bekroop me de gedachte, dat er eigenlijk te weinig gegevens ingezonden en vermeld waren over opleiding, achtergrond, liefhebberijen etc., waardoor het leggen van tot-niets-leidende contacten soms niet voorkomen kon worden. Deze lezeres kreeg hierdoor brieven van enkele jongelui, die op een heel andere golflengte zaten. Het ligt voor de hand, dat een farmer, wiens interesse voornamelijk naar zijn bedrijf uitgaat, zeer weinig gemeen heeft met b.v. een verpleegster, die door-en-door stadsmens is en niet kan leven zonder regelmatig concertbezoek en een boekenkast vol Memingways. (Al moet je natuurlijk drommels goed in de gaten houden, dat een dergelijk voorbeeld slechts in het algemeen opgaat: dit is evenzeer een kwestie van ontwikkeling als van interesse. Zelfs waar een man en vrouw op velerlei terrein elkaars tegenvoeters zijn, is een gelukkig samengaan zeer wel mogelijk.)

Onze derde briefschrijfster noemen we Annette, zij vertelt: "Nadat ik de lijst ontvangen had, heb ik ongeveer twee weken gewacht, want ik dacht, dat de mannen ook in deze de toonaangevers zouden zijn. Ik kwam toen tot de ontdekking, dat of de mannen "too shy" waren, of dat geen enkele het oog op mijn naam en leeftijd had laten vallen. Zodoende heb ik zelf de stoute schoenen aangetrokken, want dacht ik: als iedereen op iedereen zit te wachten, komen er nooit resultaten! Dus heb ik twee brieven geschreven naar jongens, die volgens mij het beste bij mijn leeftijd pasten en ook nog een beetje in mijn omgeving woonden. En toen maar wachten, echt wachten, nog wel niet zo lang als U op onze brieven, maar toch lang genoeg voor mij om me al een beetje op te winden.

De opwinding was ik al weer te boven, toen ik toch nog antwoord kreeg op een brief. Het was een aardige brief, waarin hij mij liet weten, dat hij een briefwisseling wilde hebben en t.z.t. een kennismaking. Ik besloot om weer terug te schrijven, natuurlijk niet dadelijk: hij had verdiend om ook even te wachten. De eerste brief had ik nogal zakelijk geschreven en daarom dacht ik het geraden om maar een beetje meer over mezelf te vertellen. En heus, Saskia, het valt niet mee om zo'n brief te schrijven! Aan de ene kant moet je oppassen, omdat je de persoon niet kent en dus niet weet, hoe hij de dingen zal opvatten, en aan de andere kant moet een brief toch zo zijn, dat je er iemand uit leert kennen. Tenminste, dat verwacht ik er van.

Ik dacht, dat ik de gulden middenweg bewandeld had, maar waarschijnlijk denken mannen er anders over. Ik heb tenminste nooit taal of teken terug ontvangen. Saskia, ik was echt beledigd en vond het ongemanierd. Het was zijn goed recht om na een tweede brief van mening te veranderen,

(Vervolg op pag. 7)

ONDER DE Schemerlamp

(Vervolg van pag. 6)

maar waarom dit niet even te laten weten? Nu heb ik het idee, dat hij mijn brief aanstellerig of weet ik wat vond, terwijl ik mijn woorden gewikt en gewogen had! Is dit kinderachtig van me, of zouden de meeste vrouwen het zo opgevat hebben? Vergeef mijn uitweiding hierover, maar misschien zijn er meer, die een soortgelijke ervaring opgedaan hebben en kunt U er eens over praten.

Tot mijn grote verbazing kreeg ik later ook nog antwoord op mijn tweede brief. Deze jongeman had al een correspondentie aangeknoopt, toen hij mijn brief kreeg en na het spaak lopen daarvan, vroeg hij of ik toch nog met hem wilde corresponderen. Op veel aanraden van mijn familie en niet zonder schroom ben ik hierop ingegaan en deze briefwisseling gaat tot nog toe goed. Wij zouden elkaar al ontmoet hebben, maar ziekte heeft een kink in de kabel gegooid. Saskia, hartelijk dank voor het aanhoren van m'n ontboezemingen en voor het werk, dat U al voor ons, vrijgezellen, gedaan hebt."

Je ziet, Annette, dat ik je maar zelf je ervaringen heb laten vertellen, tot nut van het algemeen. Natuurlijk zou elk meisje woest geweest zijn op een jongeman, die haar zo onhartelijk behandelde! Het was voor hem slechts een kleine moeite geweest om je te schrijven, dat hij om de een of andere reden van gedachten veranderd was. (Een reden, die waarschijnlijk niets met de inhoud van jouw brief te maken had.) Eén zo'n slechte ervaring zou echter voor de meeste meisjes genoeg wezen om voorgoed ook van deze weg af te zien. Ik vertrouw, dat alle jonge mensen, die aan deze onderlinge briefwisseling willen deelnemen, vriendschappelijk en correct tegenover elkaar zijn en steeds zullen bedenken, dat het voor de anderen net zo goed een sprong in het duister (nee, beter: een waagstuk in geloof) is als voor hemzelf.

Wat betreft het luisteren naar je ontboezemingen, daarvoor behoef je me niet te bedanken. Annette, ik vind het leuk om van jullie te horen. Fijn, dat je later toch een penpal gevonden hebt! Ik hoop, dat jullie correspondentie mag uitgroeien tot echte vriendschap, maar zo niet, schrijf me dan weer. Want ik heb na rijp beraad en bestudering van jullie brieven besloten om nogmaals een lijst samen te stellen. Als er slechts één geslaagd contact uit deze pogingen voortkomt, dan is het werk reeds de moeite waard. Ons blad moet ook in dit opzicht zijn naam eer aandoen, vind je niet? Tot schrijvens, Annette!

Ja, met U allen zie ik helder in, dat deze weg beslist niet de ideale is, maar.... wie weet een betere? Mijn overtuiging is, dat de Schemerlamp nogmaals een poging in deze richting moet doen. Onder de deelnemers, die iets lieten horen, was er slechts één, die verklaarde: "Het idee vind ik heel goed, maar niet voor mij bestemd." De anderen hadden of een penpal gevonden, of zij gaven zich hoopvol op voor een volgende lijst. Allen spraken hun vreugde uit over het initiatief en hoe kunnen we het dan hierbij laten?

Nu roep ik dus de medewerking in van onze jongelui van 24 jaar en ouder over het gehele land om in te schrijven op Penpal Lijst No. 2. Hoe meer deelnemers, hoe liever, want dan is er ook meer kans op een correspondent, die een beetje in de buurt woont. Op de vorige lijst van bijna 30 personen, waren de farmers naar verhouding flink vertegenwoordigd, terwijl bij de dames juist de verpleegster etc. in de meerderheid waren. Denk er dus ditmaal aan, dat we voor de PenPal Lijst elke jonge man en vrouw kunnen gebruiken, van welk beroep ook. Dat betekent dus: iedereen in deze leeftijdsgroep, de geïnteresseerd is, van Accountant tot Zoo-keeper, van elke achtergrond en belangstellingssfeer, van elk ontwikkelingspeil, lager, middel en hoger. Laat dit een lijst worden, waarop iedereen voor zichzelf een geschikte penpal ontdekt!

Stuur je naam en adres plus 25 cents in postzegels naar de Schemerlamp, % Calvinist-Contact en verzuim niet om in je brief te vermelden: je leeftijd, beroep, kerkgenootschap, opleiding, liefhebberijen, taal, waarin je kunt corresponderen, en verder alles, wat je nog van belang vindt. We moeten je brief ontvangen binnen drie weken na verschijning van dit nummer. Verwacht geen wonderen, zoals de man, die me verleden jaar vertoornd vroeg om "meisjes van rond de 20", alsof ik die zo maar even uit de grond kon stampen.... Aan de andere kant echter: als jullie allemaal meewerken, is er een goede mogelijkheid, dat je op deze wijze een prettige vriendschap aanknoopt. Jack zou zeggen: "God kan ook de Penpal Club gebruiken om ons tot elkaar te brengen!" Een zeer waar woord. Zelfs met de moeilijkheid der grote afstanden in dit land, bestaat toch de kans om na contact per brief te hebben gelegd, ook eens persoonlijk te gaan kennismaken.

Je Saskia heeft een persoonlijke reden om in deze weg te geloven: een van haar vrienden in Holland is getrouwd met het meisje, waarmee hij als militair in het buitenland ruim twee jaar gecorrespondeerd had. Toen deze mensen elkaar eindelijk in levende lijve zagen, was het liefde op het eerste gezicht. Waarom zou iets dergelijks in Canada niet mogelijk zijn? (Nu was dit natuurlijk wel bij uitstek een "happy end", maar ook al was het zo niet afgelopen, dan had hij toch al die saaie maanden een gezellige correspondentie gehad!) Neem dus de ballpoint ter hand, zodra je de lijst goed bestudeerd hebt en wees niet al te verlegen. Tenslotte is het slechts een correspondentie-club. En alleen al het feit, dat iemand zich opgaf, is voor jou het bewijs, dat hij of zij uitziet naar een leuke brief! Voor allen geldt de gouden regel: behandel de ander, zoals je zelf behandeld wilt worden. Laat dus niet na om het even te melden aan je penpal, wanneer je het contact wilt beëindigen.

Met belangstelling wacht ik op jullie aanmeldingen. En, lezeressen, hoewel dit voor het merendeel U niet persoonlijk aangaat, ik reken wel op Uw assistentie! Een stootje hier, een zetje daar, dat hebben deze oudere jongelui zo nodig, want vaak zijn ze in hun leven al bitter teleurgesteld. Dat spreken we dus samen af? Tot de volgende maal. En voor allen hartelijke groeten van

SASKIA.

The Lodge Problem

by Rev. C. Wm. Flietstra

⑧ UNIVERSALISTIC INCLUSIVISM OF MASONRY

We must also keep in mind that this religio-philosophical religion of the lodge is inclusivistic in respect to its membership personnel. The Christian as well as the Jew or Mohammedan is very welcome to join its ranks of adherents. Listen to the record as cited by such an authority as Robert Morris in his "Synopsis of Masonic Law" . . . "*So broad is the religion* of Masonry and so carefully are *all sectarian tenets excluded*, that the *Christian*, the Jew, and the Mohammedan may and do *harmoniously unite* in its moral and intellectual work with the Buddhist, the Parsee, and the *Worshipper of Deity under every form*."

The well-qualified Webb in his "Monitor", pp. 18, 19 tells us . . . "Masonry is a science confined to no particular country, but diffused over the whole terrestrial globe. Wherever arts flourish, there it flourishes also. Hence, many advantages are gained; the distant Chinese, the wild Arab, and the American savage, will embrace a brother Briton, Franc, or German . . . the *universal principles of the most opposite tenets*, of the *most distant countries*, and *of the most contradictory opinions*, in one indissoluble bond of affection, so that in every nation a Mason finds a friend, and in every climate a home."

It is precisely because of this defect of lodgism coupled with the truth of its anti-Christian religious nature that Masonry is so strongly rejected by all orthodox, Bible-confessing and Christ-believing church members. The Word is very plain when it states as warning, "Be not unequally yoked with unbelievers . . ." The principle of a watered-down co-existence of Bible and pagan superstition is impossible! "Shall two walk together except they be agreed?" speaks the prophet. Paul also says to the church, "What concord hath Christ with Belial? or what portion hath a believer with an unbeliever?" Masonry examined in the light of the holy Scriptures is found to be wanting as heathenish and of the anti-Christ spirit! Satan can also come as "an angel of light" in order to lead church members into the Masonic pitfalls of sinful darkness!

Next: Relationship of Lodge to the Church Denominations of Today.

NO TV FOR ISRAEL

Plans to start television in Israel have raised the ire of fifty educators. They maintain that the educational value of the programs would not offset the psychological damage to youths staring at TV.

EASTER

COLOURING CONTEST

Dear Boys and Girls:

Are you all happy to have holidays again? How was your report card, anyway? Did you make Mom and Dad happy with all your good marks? Let's hope so.

Holidays — that also means puzzle time.

This time the puzzle will be a little different from other times. As you can see, we have two colouring pictures, and of course you all know what that means. We want you to colour them as nicely as you can . . . but that is not all!

We're going to divide all our boys and girls in three groups. The first group are our boys and girls from 6 yrs. old - 9 yrs. Their assignment is of course not as hard as it will be for the older boys and girls. All the boys and girls from 6 yrs. to 9 yrs. just have to colour those two colouring pictures, and don't forget, also here neatness counts. Try your best.

The second group will be a group of all our boys and girls from 9 yrs. old - 12 yrs. They have the same assignment as far as the colouring is concerned, but besides that we would like to receive a small poem of four lines, either about Easter (you all know what Easter means, don't you?) or about the two colouring pictures. Do you think you will be able to do that? Here is also a chance for our boys to show their poetic talents. You would not like it if the same thing happened as last time, would you, boys? Don't ever let the girls beat you again.

Our third group consists of all our boys and girls older than twelve years. They will have the most difficult assignment because besides colouring the two pictures we would like *you* to make a poem of *eight* lines. Also about the same topics as group two. Do you all understand it now, and do you all know to which group you belong? Don't hesitate to ask your Mom or Dad, if you're not quite sure, because we will judge each group individually.

And, of course, there is always a chance that you will see your poem published in Calvinist-Contact later.

We'll be looking forward to your entries and of course we expect many many more than the last time yet.

Don't forget to complete the coupon with your name, address and your age, cut it out and send it to: CALVINIST-CONTACT, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont., stating "puzzle" in the lower left corner of the envelope. The deadline for sending in your entry will be Wednesday, May 16th, 1962.

Good luck to you all, maybe you will even make a good poet one day.

Name: ....

....

Address: ....

....

Age: ....

☐ Girl ☐ Boy

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

(III)

Zoals ik al verwachtte, belde Mrs. Slamp 's Maandags inderdaad weer op, maar niet om te zeggen dat ze Peter nu echt niet langer kon houden. Wat dat betrof waren mijn voorspellingen er volkomen naast geweest. Mrs. Slamp vertelde me erg opgewonden dat Jacky zaterdag en zondag bij haar had doorgebracht en dat ze het goed vond dat zij, Mr. en Mrs. Slamp, Peter adopteerden.

"You and your husband are going to adopt Peter?" vroeg ik ongelovig, daar ik bang was Mrs. Slamp verkeerd begrepen te hebben.

"Yes, we are and I am so happy! Can you please make the papers ready, for we like to start the process right away."

"Ik was te beduusd om deze mededeling ineens te verwerken. "But your health was so poor you told me last week. You were also too old to take care of a baby and . . ." Maar Mrs. Slamp viel me haastig in de rede.

"I know I said those things last week, but that was just an excuse, you see. I felt that I was becoming very attached to the poor little fellow and that's why I wanted to get rid of him immediately. Now we can keep him, everything has changed of course."

Je moest de mensen op zo'n manier kunnen doorlichten dat je nu eens precies kon zien wat ze nu werkelijk dachten van binnen als ze dat zeiden, filosofeerde ik, want dat zou een heleboel gezeur en geharrewar kunnen voorkomen, Ik maak me sterk dat Mrs. Slamp zelf niet eens weet wat ze nu precies wil. Dat ze nu toch niet begrijpt dat adoptie in dit geval een reeks van moeilijkheden zal opleveren, waar ze waarschijnlijk haar hele leven niet meer van af komt!

"I better come over this afternoon to discuss this matter with you and your husband," stelde ik voor. "What time is your husband home from work?"

"Around five o'clock. When you come at that time, will you take the application papers along?"

"No, Mrs. Slamp. I cannot do that, for I believe that it would be very unwise for you and your husband to adopt Peter and I even doubt whether we could handle this adoption as it is a private one."

"Unwise to adopt the child? But we love him and my husband has a steady job and we are good and religious people and everybody who knows us says . . ."

"We'll discuss the matter this afternoon, Mrs. Slamp and we can take all the time we need. So long then." Ik belde af.

"Did you know the latest news?" vroeg ik mijn supervisor even later.

"No, did Russia launch perhaps a woman into space?"

"If it were just that," antwoordde ik," but Mrs. Slamp put me into space. She now wants to adopt that baby."

"That fool!" was het ondubbelzinnige antwoord. "You talk her out of that, Ineke."

"I'll do my best," beloofde ik.

Het gesprek die middag met Mr. en Mrs. Slamp was moeizaam en lang. Mr. Slamp zei niet veel. Hij vond bij voorbaat goed wat zijn vrouw zou besluiten. Mrs. Slamp herhaalde dat ze zoveel van Peter was gaan houden, en dat haar gezondheid tegenwoordig stukken beter was en dat per slot goed veertig jaar nog zo oud niet was. Zag ze er niet veel jonger uit?"

Toen Mrs. Slamp haar argumenten vóór de adoptie voor me uitgestald had, kwam ik aan het woord. Haar leeftijd en gezondheid nog geheel buiten beschouwing latend, bleef het toch zeer onverstandig om Peter te adopteren, legde ik uit. Ik twijfelde niet aan haar goede zorgen en bedoelingen, maar hoe zou ze het vinden als Jacky of Jim op een gegeven ogenblik bij haar binnen stapten en het kind wilden zien? Want waarom zou Jacky anders wèl het kind aan haar willen geven en niet aan vreemden via onze Agency? Toch alleen maar om het feit dat ze dan tenminste wist waar haar kind was en dat ze het zonodig kon opzoeken.

"O, but I told Jacky that she never could see the baby and that she could visit me no more," verzekerde Mrs. Slamp me. Ik vertelde haar dat het een koud kunstje was voor Jacky en ook voor Jim om toch op de een of andere manier met Peter in contact te komen. Ze konden het bij familie zien of op straat en later bij school enz. En hoe zou ze het vinden wanneer Peter dan te weten kwam dat Jacky zijn eigenlijke moeder was? Jacky zou dit nooit voor zich kunnen houden.

Mrs. Slamp bekende dat ze daar niet aan gedacht had, maar even goed was dit geen reden om Peter niet te adopteren. Als Jacky lastig werd, dan konden ze toch altijd verhuizen.

"I would not like to move, though, Melly," interuppeerde Mr. Slamp. "It's my own house here and close to work too." Voor mij was deze opmerking de eerste aanwijzing dat Mr. Slamp niet zo erg op adoptie gebrand was als zijn vrouw.

"You will never have the secure feeling that Peter belongs completely to you and your husband," legde ik verder uit. "The fear that Jacky may get into touch with him somehow or even try to get him back through court action, will always be there. And don't forget Jim. He more or less lost five children already and I would not be surprised if he suddenly realized some day what it means to have been a father."

"Oh, there will be no trouble with Jim," zei Mrs. Slamp luchtig. "He was here Sunday when Jacky was over. He told us that he planned to emigrate to South America. He was going to make a complete new start."

"How do your own children feel about it, Mrs. Slamp?"

"Well, the married ones say it's up to me and Dad. The only one who does not know too much about it, is Gary, our youngest. He is the only one at home and still goes to high school. I think he is just coming in right now."

Gary, een stevige knaap, kwam met een vriend de kamer in. Hij groette kort en vroeg toen wanneer ze gingen eten. Toen hij hoorde dat dat nog wel even duren zou, ging hij bij zijn moeder op de stoelleuning zitten en vroeg vleiend: "I am really starving, Mom. Say, give me a dollar or so, then Mike and I can get some fish and chips in the meantime." Hij kreeg twee dollar en trok fluitend af. "He is still a child," zei Mrs. Slamp vergoelijkend. "He is a bit spoiled, but what can you do?"

"I don't think he is very pleased with Peter in the house," zei ik nadenkend. "After being the youngest one for more than fifteen years, it must be very hard for him to accept a baby brother, especially when you adopt one. He may easily think that you don't care much about him any more, so that you want to have another boy."

Ik zag aan Mrs. Slamp's gezicht dat ik de plank niet ver mis geslagen had. Haar man was het met me eens en zei: "Gary does not like the baby at all. Last night when the child was crying while he had to study, he said: "Why on earth does that kid have to live with us? It's about time that Jacky takes him with her."

"I did not really talk to Gary about the adoption," bekende Mrs., Slamp, "but I am sure that he will understand that I love him just as much as before."

Ik praatte als Brugman en eindelijk scheen Mrs. Slamp zich te realiseren dat er inderdaad risico's verbonden waren aan Peter's adoptie. Tot slot bracht ik haar leeftijd en gezondheid ter sprake. "By the time Peter is a teenager, you will be around sixty, keep that in mind, Mrs. Slamp," waarschuwde ik. Ik vertelde haar ook dat ze volgens de wet te oud was om een baby te adopteren en dat alleen in zeer speciale gevallen hierop een uitzondering gemaakt kon worden. "But you can discuss that with your lawyer," stelde ik voor. "He has to handle your adoption application anyhow, for I am sure that my director will not support this private adoption because of all the risks involved. But even if your lawyer will handle it, our agency has to recommend the adoption to the Minister of Child Welfare and then it is up to him to accept or reject your application."

Mrs. Slamp was nu toch wel wat van haar voetstuk gebracht. "I did not know that it was so difficult," zei ze zuchtend. "As long as Jacky will sign, I thought things would be all right."

Ik stond op. Het was al laat genoeg en uitgepraat kwamen we toch niet. Er waren nog zoveel andere haken en ogen aan dit geval. "Just one more thing, Mrs. Slamp. Answer this question for yourself: Do you think that you are handling in Peter's interest by adopting him? Is it fair to create so many obstacles for him in his life? Peter should come first in this matter and not your own feelings. If I were you I would discuss it with my minister and doctor. Ask their opinion and I am sure that they agree with me."

"We will think about it, Mrs. Parlevliet," zei Mr. Slamp. "Thanks for coming over. It helped a lot. We will let you know." Mrs. S. groette wat afwezig. Toen toog ik huiswaarts.

De volgende dag ging er een brief naar de C.A.S. van Wallaceburg met het verzoek om naar aanleiding van de nieuwste verwikkelingen nogmaals met Jacky te praten en haar te vragen om zich zo spoedig mogelijk met onze agency in verbinding te stellen.

Donderdagmiddag belde Mrs. Slamp op. Ze had met haar dokter en dominé gepraat en zag nu toch wel in dat het beter was om Peter niet te adopteren. "But I don't want to keep him over the week-end," zei ze. "You better pick him up to-morrow."

We zitten nu weer in hetzelfde schuitje als verleden week, dacht ik, en opnieuw legde ik haar uit waarom zij zelf de baby moest brengen en dat we zonder Jacky's toestemming hier toch een rechtzaak van moesten maken. "Why don't you call Jacky first and tell her that if she is not down by tomorrow, Peter will come into our care," stelde ik voor.

"I wrote her already last night, but she can't have the letter today and I don't want to make more phone bills," was het antwoord. "I can't bring the baby either, for it will break my heart . . ."

"All right, I will discuss this case with my director, and call you back," antwoordde ik.

Ik kreeg toestemming van de directeur om de baby op te halen, maar we zouden evengoed de zaak bij de rechtbank aanhangig moeten maken, daar we geen toestemming van de moeder hadden. Mrs. Slamp zou dan gedagvaard moeten worden. Toen Mrs. Slamp dit hoorde toen ik haar wat later opbelde, besloot ze er toch maar een telefoontje naar Jacky aan te wagen. Vlak voordat ik naar huis ging, belde ze me terug. Jacky zou zelf morgen de baby bij ons komen brengen. Ze zou Jim vragen haar naar onze Society te rijden.

Eindelijk scheen er dus schot in deze zaak te komen, dacht ik opgelucht. Een pak van mijn hart!

(Wordt vervolgd.)

CANADA HEEFT VOOR 8 MAANDEN BOTER IN VOORRAAD

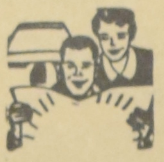
Volgens berichten uit Ottawa bedroeg op 31 december 1961 Canada's boteroverschot 197.2 miljoen lbs. Dit is het grootste overschot dat ooit aan het einde van een jaar werd geregistreerd. Deze enorme botervoorraad is voldoende om gedurende acht maanden alle Canadezen van boter te voorzien.

De roomboterconsumptie neemt overigens in Canada voortdurend af. Een vertegenwoordiger van de National Dairy Council noemde het overschot alarmerend. Een zegsman van het Departement van Landbouw echter meent dat er geen reden is voor paniek. Op 30 april a.s. zal het Departement een verklaring afleggen over de boterprijspolitiek. De voorraden boter, aldus het Departement van Landbouw, lopen geen gevaar te bederven. Als roomboter langer dan een jaar is opgeslagen wordt deze verwerkt tot boterolie, die ingeblikt onbeperkt houdbaar is. Er is tot dusverre nog steeds voldoende opslagruimte beschikbaar.

In agrarische kringen heeft men er bij de regering op aangedrongen de minimum consumptieprijs van roomboter met 14 dollarcent tot 50 dollarcent per lb. te verlagen. De minimumprijs uit te betalen aan de veehouders zou echter op 64 dollarcent per lb. moeten worden gehandhaafd.

De roombotervoorraad in Canada steeg in 1961 met 63.9 miljoen lbs., de sterkste toeneming sedert de laatste 10 jaren, waarin overigens de botervoorraad voortdurend is gestegen. In 1961 beliep de Canadese boterconsumptie 287.688.-000 lbs., dit was 2.2 miljoen lbs. minder dan in 1960. Het roomboterverbruik bereikte in Canada in 1961 een tot dusverre ongekend laag peil.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Good Friday—'Tears In Our Eyes'
Easter Sunday—'Joy In Our Lives'

By Mrs. E. Van Dellen

"Whenever we read the story of Jesus' trials and death on the cross, I get tears in my eyes," exclaimed a little girl one day. Many of us experience similar emotions when we reread during these Lenten weeks, of Christ's last days on earth. Tears of shame and self-reproach well up as we hear the hear the solemn pronouncements by the Sanhedrin He is guilty of *death!* It rings in our ears— Guilty of death! He is guilty of death! Our Savior, the sinless Jesus being condemned by the leaders of His own people, did not speak to justify Himself but quietly bore His burden, or rather our burden of sin, to the accursed cross.

We're so different, aren't we? If someone accuses us unjustly, we jump to our own defense and try to right the wrong done to us. What a lesson we can learn from Jesus' silence!

The same little girl is happy on Easter Sunday in her light spring outfit. She has shed her warm winter clothes which have now become a burden in this mild weather. She's bubbling over with happiness because we celebrate today Jesus' victory over death and the grace. He has made it possible for us to throw off our heavy covering of sin, and put on the robe of righteousness He purchased for us by His death on the cross. As the child in her spring garments feels a bouyancy, because her winter garments no longer weigh her down, so we can feel happy and thankful that our burden of sin has gone forever. Now tears of grief no longer flood our eyes but a song rings jubilantly from our hearts and lips. He is risen, hallelujah. Because He lives, I too shall live. Now we cannot keep silence, but are compelled, by His Spirit within us, to tell others this wonderful story of redemption from sin and death.

Come, ye faithful, raise the strain
Of triumphant gladness;
God hath brought His people forth
Into joy from sadness.
Now rejoice, Jerusalem,
And with true affection
Welcome in unwearied strains
Jesus' **resurrection.**
'Tis the spring of souls today;
Christ hath burst His prison,
And from three days' sleep in (death
As a sun hath risen;
All the winter of our sins,
Long and dark, is flying
From His light, to whom we give
Laud and praise undying.
"Alleluia!" now we cry
To our King immortal,
Who, triumphant, burst the bars
Of the tomb's dark portal;
"Alleluia!" with the Son,
God the Father praising;
"Alleluia!" yet again
To the Spirit raising.

(Arthur S. Sullivan)

BEST WISHES!

On March 10th, 1962, the wedding of Wilma Ipema and John A. Sweers took place in the Christian Reformed Church of Brantford, Ont.; the Reverend D. J. Scholten officiating. The bride is the daughter of Mr. and Mrs. Peter Ipema, the groom, son of Mr. and Mrs. Elmer Sweers, all of Brantford, Ont.

ATTENTIE DAMES!

Zoals U allen weet hopen wij D.V. op 9 mei a.s. onze Federatie dag te houden. Wat U echter nog *niet* weet is, dat we de avond daarvóór onze huishoudelijke vergadering hopen te houden.

Deze vergadering zal worden gehouden in de Hamilton Chr. Ref. Church (city). Aanvang 's avonds 8 uur. *Alle* verenigingen worden verzocht een afgevaardigde te sturen. Nadat de "business" is afgehandeld, volgt er een gezellig programma. Voor logies gelieve U te schrijven naar Mrs. Brandsema, 171 Marlborough Street, Brantford, Ont.

Noteert U even het veranderde adres van onze penningmeesteresse? Schrijf het nu dadelijk even op.

Het gaat goed met de ticket-verkoop voor de federatie-dag. U kunt ze nog steeds bestellen.

Tot ziens, zo de Here wil, op 8 mei.

Het Bestuur

VOOR ZIEKEN

"Kan ik als patient nog iets voor een ander zijn?

Er was een oude vrouw gestorven, een moeder en grootmoeder. Haar dood greep mij niet erg aan en ik meende, dat dit verlies voor de nabestaanden ook niet zo smartelijk zou zijn. Ze was immers in vrede heengegaan en haar sterven was een verlossing uit langdurig lijden. Jaren en jaren lang had men haar zelfs verpleegd, totdat ze voor de laatste weken in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Toen ik de familie condoleerde en er van sprak dat ze in alle droefheid toch wel zeer getroost konden wezen, hoorde ik ineens een getrouwde dochter zeggen: "Wij hebben in moeder ontzaggelijk veel verloren. Want al was ze gebrekkig en hulpbehoevend en tot niets in staat, ze heeft het beste gedaan, wat ze voor ons doen kon. Ze heeft dagelijks voor ons en de kinderen gebeden. En we hebben de zegen daarvan ondervonden en die zegen is nog veel groter dan wij beseffen .We hebben in haar een priesteres verloren."

Toen ik dit getuigenis hoorde, greep dit sterven mij toch wel aan en besefte ik, waarom hun droefheid dieper was dan ik oppervlakkig vermoed had. Maar tegelijkertijd dacht ik aan zovele zieken, vooral aan de chronische patienten, voor wie het soms een last is, dat ze in het gewone leven niets betekenen en zo weinig of helemaal niets voor een ander kunnen zijn. Ik hoorde wel zulke klachten als: "ik ben niets waard; ik kan voor mijn gezin niet zorgen; ik ben eigenlijk alleen maar een ander tot last". Wat is die oude vrouw ons dan een lichtend voorbeeld! Wij liggen machteloos terneer, wij kunnen ons huishouden niet doen of het brood verdienen voor ons gezin? Maar we kunnen voor de onzen bidden, priester of priesteres zijn. En niet alleen voor de onzen, maar ook voor onze naasten, voor hen, die met ons op een zaal liggen en voor zovelen meer. We kunnen niet naar de kerk gaan en met de Gemeente God dienen in Zijn huis? Maar we kunnen voor haar bidden, voor de broederes en zusters en ambtsdragers. We kunnen bidden voor al de arbeid in Gods Koninkrijk. Zolang we dát doen zijn we niet uitgerangeerd, integendeel we verrichten het noodzakelijkste, het hoogste, het meest liefdevolle en . . . gezegende werk! Hoe zullen we er zelf door gezegend worden en veel meer dan we weten, ànderen ten zegen zijn!

(Overgenomen)

JAPAN WENST CANADEES-AMERIKAANS-AZIATISCH HANDELSBLOK

De economische adviseur, verbonden aan de Japan External Trade Organization (Jetro) in New York, de heer Komamura, heeft onlangs te kennen gegeven dat voor Canada, Japan en de Verenigde Staten toetreding tot een handelsblok, vergelijkbaar met de Euromarkt, op de duur onvermijdelijk zal zijn,. In een dergelijk handelsblok zouden geleidelijk aan alle huidige handelsproblemen tussen Canada, Japan en de Verenigde Staten tot een oplossing kunnen worden gebracht. In de laatste tien jaren is de Japans-Amerikaanse handel jaarlijks met 15% toegenomen, de Canadees-Japanse handel met 13%.

De handelspolitiek van de drie landen zal moeten worden gewijzigd, aldus de heer Komamura. In feite gaat het er niet meer om of Amerikaanse goederen in Japan geimporteerd de Japanse industrie in moeilijkheden brengen of dat Japanse leveranties aan de Verenigde Staten en Canada in deze landen problemen scheppen. De tijd komt dat Japan en de Verenigde Staten hun handel zullen moeten liberaliseren. In September a.s. zal 90% van de gehele Japanse import geliberaliseerd zijn, aldus de heer Komamura.

The package of seeds

I paid a dime for a package of seed
And the clerk tossed it out with a flip.
"We have got them assorted for every man's needs,"
He said, with a smile on his lip,
"Pansies and poppies and asters and peas —
Ten cents a package! And pick as you please!"
Now, seeds are just dimes to the man in the store,
And dimes are the things that he needs;
And I've been to buy them in seasons before,
But I have thought of them merely as seeds;
But it flashed through my mind as I took them this time,
"You have purchased a miracle here for a dime!"
"You have a dime's worth of power, which no man can create
You have a dime's worth of life in your hand!
You have a dime's worth of mystery, destiny, fate,
Which the wisest cannot understand.
In this bright little package, now isn't it odd?
You have a dime's worth of something, known only to God!
These are seeds but the plants and the blossoms are here
With their petals of various hues;
In these little pellets, so dry and so queer,
There is power which no chemist can fuse.
Here is one of God's miracles soon to unfold.
Thus for ten cents an ounce is Divinity sold!

E. A. Guest

De Stichting "In de Rechte Straat", welke zich ten doel stelt ex-priesters, die van het Rooms-Katholicisme tot het Protestantisme zijn overgegaan, te helpen, heeft in Nederland een grote villa te Velp aangekocht. De villa heeft dienst gedaan als pension en heette "Huize De Hoek". Zij zal nu als Europees ex-priesterhuis dienst doen en zal de naam "De Wartburg" krijgen.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number"
$ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een welgeschapen dochter, die wij

EILEEN

noemen. Een zusje voor Grace.

Mr. & Mrs.
Symen Kloosterman.

R.R. # 1, Elmvale, Ont.

Zo de Here wil hopen wij met onze ouders en grootouders

SIPKE VELLENGA
en
ANNA VELLENGA—REITSMA

op 3 Mei 1962 hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen:
Wassenaar, Holland:
Wim & Jenny Vellenga.
Goshen, N.Y., U.S.A.:
Klaas & Marion Vellenga.
Belleville, Ont.:
Egbert & Jane Couperus.
En 10 kleinkinderen.

R.R. # 2, Belleville, Ont.

Met grote dankbaarheid aan God hopen wij, zo de Here wil, met onze geliefde ouders en grootouders

KLAAS BOS
en
TRIJNTJE BOS—VIJN

op 5 Mei 1962 hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen:
Gerrit.
John en Wilma Schenk.
Ralph en Nel.
Bill en Anny Venhuizen.
John en Sylvia Blok,
Grace.
John en Coby Bos.
Jack.
Bill en Dorothy Weiland.
Tinie en Henry.
Margaret.
en 14 kleinkinderen.

R.R. # 2, Alvinston, Ontario.

Op 27 April 1962 D.V. hopen onze lieve ouders en grootouders

JAN WIERSEMA
en
FROUKJE WIERSEMA—VAN ZWOL

te herdenken dat ze 35 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Dat ze nog lang voor elkaar gespaard mogen blijven is de wens van hun kinderen en kleinkinderen.

Winnipeg, Man.:
N. Wiersema.
G. Wiersema—Hamming.
F. Wiersema.
K. Wiersema—de Weerd.
Rainy River, Ont.:
Th. Sinninghe.
T. Sinninghe—Wiersema.
Gameland, Ont.:
L. Wiersema.
E. Wiersema—Romyn.
Winnipeg, Man.:
H. Bakker.
A. Bakker—Wiersema.
Pinewood, Ont.:
D. Dieleman.
B. Dieleman—Wiersema.
Kenora, Ont.:
B. Wiersema.
J. Wiersema—Petrew.
Winnipeg, Man.:
B. Van Leeuwen.
A. Van Leeuwen—Wiersema.
H. Wiersema.
M. Wiersema—Zerebeski
Transcona, Man.:
J. Wiersema.
H. Wiersema—VanderVeen.
Rainy River, Ont.:
Archie.
Corrie.
Eltjo.
Hendricks.
Lottie.
Anneke.
En 28 kleinkinderen.

Rainy River P.O., Ontario.

1937 1962

The Lord willing we hope to celebrate Monday, April 23, 1962 the 25th wedding anniversary of our parents

JAN OSKAM
MARIA OSKAM, nee VAN DYK

Their grateful children,
John, Ena, Rita,
Matthea, Mary Jane.

R.R. No. 2, Goderich, Ontario.

Op 22 April, zo de Here wil, hopen wij met onze ouders

W. C. HAVEMAN
(geb. EVERTS)

hun 30-jarige echtvereniging te gedenken.

Hun dankbare kinderen:
John & Tiny.
Bill & Hilly.
Lloyd & Dorothy.
Pier & Anne.
John & Evelyn.
Dick & John Henry.
10 kleinkinderen.

$ 1500.00 down

Vraagprijs $ 22.000.00

140 acres aan highway 9, 4 mijl van Harriston, Ont. 6 kamer huis van alle gemakken voorzien. Barn geschikt voor varkens en koeien. Best land. Eigenaar genegen om er 20 melkkoeien bij te verkopen zonder downpayment. Dus de koper heeft direct een inkomen. Goede voorwaarden voor de hypotheek. 6% rente.

174 acre Dairy Farm

met een groot melkcontract. Holstein vee. Alle nodige machinerieën bijna alle nieuw. Bulkcooler, baler, tractors. ENZ. ENZ. Prachtig huis, olieverwarming. Grote barns, barncleaner. ¼ mijl van een groot dorp aan highway. De waterleiding van het dorp ligt voor de farm en het kost 36 dollar per jaar voor het water. Een mooie dairy farm. Vraagprijs $ 100.000 met $ 25.000 down. Maar daar is over te handelen.

150 acre Dairy Farm

4 mijl van de kerk en school in Jarvis. Best stenen huis, 12 kamers, alle gemakken. Badkamer, furnace, grote barns, kippenhok, machineschuur, cement silo. Stamboek vee. (Accredited Holstein vee.) Tractor, ploeg, eg, ENZ. ENZ. Geen melkcontract. Goed land. De eigenaar moet wegens ouderdom verkopen. Vraagprijs $ 40.000 met $ 12.000 down. Maar absoluut handelbaar over prijs en downpayment.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Wanted immediately:

A SINGLE MAN

for greenhouse work, with room and board, in the Niagara Peninsula. Write to: Box # 1480, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

VACANTIE-WONINGRUIL

Familie met 2 kinderen zoekt woningruil voor een week in Juli of Aug. D. J. Stonehouse, Oshawa, Ont., 100 Farewell Ave.

Wanted:
Fast expanding Tool and Die Industry in Wallaceburg is in need of two experienced

TOOL AND DIE MAKERS

Good wages, and all benefits paid. For further information call H. A. Vannatter Ltd., Arnold St., Wallaceburg. Phone 627-4912.

If you are interested in buying a beef or dairy farm in the

LINDSAY DISTRICT

where prices are very reasonable, contact: R. Fintelman, R.R. 2, Cameron, Ont., or George Flim, R.R. 2, Pefferlaw, Ont.

HOLLANDS MEISJE

22 jaar, Christian Ref., zoekt werk in huishouding of winkel in Z.W. Ontario. Brieven onder nr. 1481, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:
EXPERIENCED SINGLE MAN
for modern dairy farm. B. J. Vos, R.R. 3, Exeter. Phone Kirkton 39 ring 10.

Wanted:
A YOUNG GIRL OR WOMAN
for general housework in a home with every modern convenience, in the Toronto area. Live in. School-age children. Write to Box 1482, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For Sale:
8,000 GLADIOLI BULBS
Different varieties. John Dykstra, R.R. 1, Waterdown, Ont. Phone MA 8-2510.

For Sale:
COUNTRY HOME
20 acres choice garden land, trout stream crosses corner property. Two story frame house, 4 bedrooms, bath, oil furnace, hardwood floors throughout. Full-size basement, 2 water systems, laundry tubs, dryer. Hen houses to house 1,000 chickens and good barn. Half mile from village of Bloomfield, close to school and canning factories. Must be seen to be appreciated. Apply to Lee S. Thompson, R.R. # 1, Picton, Ont. Phone Picton Greenwood 6-4731.

WANTED:

CONSTRUCTION SUPERINTENDENT

Capable of supervising installation of all kinds of water- and sewer mains. Ability of handling heavy construction machinery is an asset. Must be willing to work anywhere in Niagara Peninsula. Only fully experienced men apply to No. 1478, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Prima Dairy-farm met Melkcontract te koop

113 Acres eerste klas, zeer vruchtbaar land, waarvan 9 acres bos. 8 acres ingezaaid met tarwe, 15 acres geploegd voor haver of mais. 79 acres best gras- en hooiland, waarvan een groot gedeelte verleden jaar "New Seeding".

Grote, solide barn, voorzien van stanchions & waterbowls. 18 Melkkoeien, 3 heifers welke inkomen in Febr. en Maart, en 9 heifers van 1 tot 2 jaar oud. Totaal 30 stuks prima vee. Goed melkhuis, voorzien van heet en koud stromend water. 2 flinke kippenschuren en andere bijgebouwen.
Ruim, modern 3 slaapkamer huis met mooie flinke keuken, eetkamer, huiskamer, betegelde badkamer, ruime droge kelder, centrale verwarming, dubbele garage enz. enz. Het huis is slechts 7 jaar oud.

De zo goed als nieuwe tractor heeft slechts 200 werk-uren en de verder aanwezige machines zijn alle in prima staat, namelijk: 1 3-furrow plow, hay elevator, 7 ft. power mower, manure spreader, 4-section disc, rubber-tired wagon, harrows, milkmachines, seed drill and so on. Voorts alle kleinere gereedschappen, en een flinke voorraad hooi, stro en granen.
De farm is prachtig gelegen aan een hoofd-verkeersweg, niet ver van Chr. school en kerk.
Er is een melk-contract met een der beste dairies in Welland.
Prijs $ 45.000.— en de eigenaar is bereid genoegen te nemen met $ 10.000.— downpayment, en hij verstrekt zelf de hypotheek van $ 35.000.— à 6%, betaalbaar met slechts $ 200.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.
Indien nodig, wij kunnen U helpen met het financieren van het downpayment.

K. KRAAY, Real Estate Broker
15 KING STREET - ST. CATHARINES, ONT.
Kantoor telefoon MU 5-4245
Huisadres: 2 Juliana Cres. Tel. WE 4-1813

Broederschapswerk en Vredesarbeid

In "Kerknieuws" van 24 maart j.l. (hoofdredacteur W. C. F. Scheps) troffen wij onderstaand be-richt aan:

De geestelijke en theologische academie, verbonden aan het seminarie van Moskou in Zagorsk, heeft ds. W. S. Hugo van Dalen, Nederlands Hervormd predikant in Oostburg (Z.) bevorderd tot kerkelijk doctor honoris causo in de theologie. Daarbij werd aangetekend dat deze onderscheiding hem werd verleend wegens zijn "broederschapswerk tussen de kerken van oost en west" en de "vredesarbeid" van ds. Van Dalen.

Ds. v. Dalen, een communistisch predikant, zal binnenkort weer een bezoek brengen aan Rusland en zijn opwachting maken bij de patriarch van de Russische kerk. De predikant heeft er op gewezen, dat hij deze onderscheiding ziet als "een erkenning van zijn pogingen als eerste predikant in Nederland contacten te leggen met de kerk in Rusland. Hij accentueerde met nadruk, dat zijn onderscheiding niet met politiek te maken heeft en dat zij alleen maar kerkelijke aspecten heeft. Immers de theologische faculteit is zelfstandig en kerk en staat zijn in Rusland volkomen gescheiden. Ds. v. Dalen, die in 1916 geboren werd en een zoon is van de Haagse pianist H. van Dalen, studeerde aan de V.U., werd in 1943 kandidaat en was als hulpprediker werkzaam bij de Geref. kerk van Nieuwe Schans. Hij diende de kerken van Paterswolde en Dordrecht (evangelisatiepredikant) en ging in 1946 over te de Ned. Herv. Kerk. Na coll. doctum werd hij aldaar tot het predikambt toegelaten en datzelfde jaar trad hij op als predikant-directeur van de Stadszending van de Evangelische Broedergemeente te Paramaribo. 18 Dec. 1949 werd hij predikant te Colijnsplaat en 7 nov. 1954 deed hij intrede in zijn tegenwoordige gemeente. Hij is scriba van de ring Sluis. S.

Aldus het bericht in "Kerknieuws" De nieuwe "ere-doctor" voelt blijkbaar zelf ook wel waar de schoen wringt. Hij acht het althans wenselijk te verklaren, dat zijn onderscheiding niet met politiek te maken heeft, omdat kerk en staat in Rusland volkomen gescheiden zijn. In hoeverre deze twee bij Ds. Van Dalen gescheiden zijn wordt niet verteld. Overigens schijnt deze uitdrukking "Scheiding van kerk en staat" zeer populair te zijn. Men schijnt bij het gebruik aan te nemen, dat dit hetzelfde betekent als scheiding van "religie en staat" of "religie en politiek"

Is dat soms ook "oecumene"?

D.F.

Young Men

16—20 years old
wanted for general farmwork.

NO DAIRY. All modern machinery. Live in. Essex County Game farms. Geo. Vander Brink, R.R. 2, Amherstburg. Phone 736-2764.

Help Wanted

to work on vegetable farm. Year round employment. New three bedroom house. Modern conveniences. Married man with two or more sons preferred. Good wages.

Watson Farms
Box 3
BRADFORD, ONT.
PRospect 5-2275

WHAT'S YOUR LINE?

Our line is REAL ESTATE, and we think it is wonderful. If a Real Estate deal cannot be made at benefits for both buyer and seller, we do not care to make it. If you are a prospective buyer or seller, call us today!

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone: FU 3-2157

Wanted:

SINGLE MAN

to milk and care for Holstein cows on large modern dairy farm near Toronto. Other Dutch help kept. Apply - Glenn Snider, Maple, Ont. Phone AV 5-5954.

TE KOOP:

192 Acre DAIRYFARM

12 mijl van Chr. School en Chr. Ref. Church, goede barn, bulkcooler, creek, 125 acres bewerkbaar; 10 kamer huis, olie furnace. Vraagprijs $ 28.000. Terms.

Inl. voor deze farm en ongeveer 35 anderen:

John F. DeWith
Realtor, Newcastle, Ont.
Phone 3341
or I. Wiersma, Orono, Phone 1649.

Look what your dollar buys on PRINCE EDWARD ISLAND:

Farm of 140 Acres

130 clear, all good dry land, 20 milk cows, 20 young cattle, 2 sows, all machinery including combine, baler, milker, etc. This farm is in very good condition, water and hydro throughout. Only 1 mile from newly paved road and near main city. The price is only $ 20,000, which can be financed.

G. H. Van Kampen
P.O. Box 652, Charlottetown, P.E.I.

Adverteert in
"Calvinist-Contact"

---

300 ACRES DAIRYFARM MET GROOT MELKCONTRACT TE KOOP

OVER 100 HEAD OF CATTLE AND ALL NEW BUILDINGS
Hier is een farm met eerste klas vruchtbaar land, grote nieuwe bedrijfsgebouwen en een prachtig huis van alle gemakken voorzien.

Het huis heeft een mooie, ruime huiskamer; flinke moderne keuken; prachtige betegelde badkamer; 5 slaapkamers, waarvan 1 beneden en 4 boven; kelder met oil-furnace (heetwater-verwarming). Het is slechts zes jaar geleden geheel gemoderniseerd.

De barn is geheel ingericht volgens de meest moderne methoden van Amerikaans "model farming", en biedt plaats aan meer dan 150 stuks vee. Groot nieuw melkhuis, nieuwe machineloods. De practisch nieuwe machinerieën bestaan uit: 2 tractors; harvester and wagons; manure-spreader; 7 ft. power-mower; 15 rows seeddrill; side-delivery rake; hay baler; corn planter; plows; cultivators; harrows; milk-machines; etc.

Ruime opslagplaats voor graan, gebouwd boven milk-parlor, met automatische toevoer.

Er zijn momenteel 62 melkkoeien en 40 stuks jongvee.
De MELKCHEQUE bedraagt $ 1600.— tot $ 1800.— per maand en kan worden opgevoerd. Jaarlijkse veeverkoop voor plus minus $ 4000.—.
Gevraagd DOWNPAYMENT $ 25.000.—, terwijl over de aankoopprijs kan worden onderhandeld.
De eigenaar is bereid zelf de hypotheek te verstrekken tegen 6% rente, met zeer gemakkelijke terugbetalingen.

K. KRAAY, REALTOR
15 KING STREET - ST. CATHARINES, ONT.
Huisadres: 2 Juliana Cres. Tel. WE 4-1813

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Owen Sound, Ont., J. Nutma te Acton, Ont.

KERK EN KERKREGERING

Zaterdag 7 april werd in de basement van de Chr. Ref. Church te Duncan, B.C. de spring meeting gehouden van ambtsdragers van Vancouver Island.

Mr. F. Witteveen hield een inleiding over bovengenoemd onderwerp. Na gewezen te hebben op de betekenis der Reformatie, behandelde hij vervolgens meer practische vragen. Aan het slot sprak hij over de zgn. "vrije stof" en "catechismusprediking". De voorlichting van Saskia in Calvinist Contact over de catechismus werd door spreker duidelijk uiteengezet en van de hand gewezen.

Een leerzame bespreking volgde over veel practische vragen. Na de bespreking bracht Mr. H. Groenewold verslag uit over de plannen tot meer samenwerking van de verschillende diakonieën in B.C.

Voor de fall meeting werd Victoria aangewezen het programma te verzorgen.

V.

Ingezonden

VERGADERING AMBTSDRAGERS FRASER VALLEY, B.C.

De eerstvolgende vergadering van de ambtsdragers en gewezen ambtsdragers van de Christian Reformed Churches in de Fraser Valley, B.C., zal gehouden worden op vrijdag 4 mei, D.V., 's avonds 8 uur in de nieuwe vergaderzaal van de New Westminster kerk, tegenover de Christelijke school.

De heer P. Sandstra van Haney hoopt de inleiding te verzorgen met als onderwerp "Hoe kunnen kerkeraden aktieve deelname in het kerkelijk leven stimuleren bij hun leden?"

J. Boersma, secr.

JAARBOEK 1962 DER CHR. REF. CHURCH

Het Jaarboek 1962 der Chr. Ref. Church ligt weer voor ons.

Het aantal gemeenten per 1 jan. 1962 bedraagt 572 plus nog 32 plaatsen van samenkomst waar nog geen gemeente is georganiseerd.

Het aantal gezinnen bedraagt 55.561, het zielental 250.934.

Er zijn 463 dienstdoende predikanten, 85 emeriti en 174 zijn werkzaam in Home en Foreign Missions, Onderwijs en andere takken behorende tot het Kerkewerk.

Er zijn nog 107 vacatures en gezien het jaarlijks aantal candidaten en de organisatie van nieuwe gemeenten is er nog geen reden om bevreesd te zijn voor een overschot van predikanten.

Alleen is het wel opmerkelijk, dat het aantal studenten uit de U.S. steeds afneemt. Iets wat tot bezordheid stemt gezien ook artikelen in The Banner. Het wondere ambt verliest zijn bekoring blijkbaar.

Er is nog steeds een groot tekort aan Zendingsmensen, daar vele posten tot nog toe onbezet blijven.

Ook het Evangelisatiewerk kan nog velen gebruiken en vooral in Canada is er nog maar een klein begin gemaakt. We lezen vaak, dat de velden wit zijn om te oogsten, doch in werkelijkheid is het zo vaak een ploegen op rotsen. Doch naast het bewaren heeft de kerk ook het vermeerderen in haar vaandel geschreven en de Koning der Kerk vraagt ook hier getrouwheid.

Hieronder volgt een overzicht over het deel der kerken in Canada en het blijkt dat er nog een geregelde groei is ook al staat de immigratie zo goed als stil.

Prov. en Classis	Gemeenten	Pred	Vac.	Zielental 1961	Zielental 1962
B.C.	20	15	6	6312	6453
Alberta W.	14	12	3	10950)	7006
Alberta S.	14	9	4	)	3874
Saskatchewan	2	2	0	319	305
Manitoba	4	4	0	1480	1655
Ontario	79	62	16	35673	37934
Quebec	1	1	0	355	366
New Brunswick	1	1 (HM)	1	?	90
Nova Scotia	4	3	1	590	636
Prince Edward Island	1	0	1	122	101
In 1962	140	109	32	55801	58420
In 1961	138	105	31		

Toename in 1961: 2519.

Vermeerdering door overkomst van andere denominaties en evangelisatie: 499.

Vermindering door vertrek en afschrijving, overlijden enz.: 787. Gedoopt in 1961: 2430.

Het feit dat het aantal afgeschreven leden het totaal der ingekomenen overtreft met 286 is denkelijk toe te schrijven aan terugkeer naar Nederland.

Onder B.C. misten we de kerk van Agassiz, die naar we menen in 1961 is georganiseerd. Hoe kan dat?

Hoewel er misschien enkele fouten zijn te vinden in de verschillende gegevens, toch geeft ook dit jaarboek weer een duidelijk statistisch beeld van de Chr. Reformed Church.

A.B.

Come and Hear

10 a.m. Rev. E. L. H. TAYLOR:

THE CROSS OF CHRIST AND HUMAN FREEDOM

2 p.m. Dr. R. KOOISTRA:

THE FREE CANADIAN

SATURDAY, APRIL 28, 1962, Janeway Auditorium, Toronto, Craing Plaza on Wilson Ave at Jane St., just north of Highway 401.

ANNUAL CONVENTION CHRISTIAN LABOUR ASSOCIATION OF CANADA

ONTARIO ALLIANCE OF CHRISTIAN SCHOOLS

General Spring Meeting

to be held on Saturday, May 5, 1962 in the Second Christian Reformed Church of Toronto, Ont., Albion Road, Rexdale, Ont.

The meeting starts at 10.00 A.M. sharp. Member societies are urged to send at least two delegates. Visitors welcome.

The agenda has been mailed to the societies. Those who did not receive a copy as yet, are requested to write immediately to Miss G. Visser, 61 Emerson St., Hamilton, Ont.

De CHR. BRASS BAND CRESCENDO te BURLINGTON, ONT. geeft in samenwerking met de

CHRISTELIJKE RECITEER VERENIGING van ACTON, ONT.

D.V. op Zaterdag 28 April a.s. een UITVOERING in de Nelson High School, New Street, Burlington, Ont.

Aanvang 8 uur.

Entrée 75¢. Kinderen tot 14 jaar, mits onder geleide, 35¢.

PRINCIPAL

needed for the Calvin Christian School in Vancouver, B.C. A staff of 4 teachers. Letters to the secretary: Mr. J. Hendricks, 814 Anderson Road, Richmond, British Columbia.

The Calvin Chr. School of Drayton and vicinity, at present operating a three room school, is in need of

A PRINCIPAL

and a teacher for the lower grades. (The society has a house in town.) Applications to be sent to Fr. Lopers, Alma, R.R. # 2, Ont.

The Owen Sound Christian School Society plans to open a Christian School in September 1962. The Lord willing, they will be in need of a

PRINCIPAL

Applications to be sent to the Secretary, Wm. A. Heyns, R.R. 5, Owend Sound, Ont.

HOLLAND MARSH, Ont. Due to our increased enrollment, we will need another

TEACHER

for the intermediate grades. Please send applications or requests for more information to Mr. C. A. Radder, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

The Calvin Christian School Society of Clinton, Ont. is still in need of

1 TEACHER

for the lower grades. Apply to: Mr. K. VanderHeuvel, R.R. 2, Goderich, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport, Ont. will be in need of

2 QUALIFIED TEACHERS

for grades 2 and 3 for the school term 1962-63. Good salary. Applications to be sent to: Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, St. Ann's, Ont.

Knox Christian School Bowmanville, Ont. invites applications for

OPENINGS

on the staff in lower and middle grades. Write to Knox Christian School, Bowmanville, Ont.

Chatham Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for grade one, beginning September. Modern school, pleasant working conditions, attractive salary. Inquiries and applications may be addressed to John Tolsma, R.R. # 5, Chatham, Ont.

The Dundas Christian School Society will be in need of a third

TEACHER

for the middle grades. Qualified teacher preferred. Please send letters of application or information to Mr. J. Stronks, principal, % Calvin Christian School, R.R. 2, Dundas (Ont.).

OSHAWA

Immanuel Christian School Society

is still in need of

One Teacher

for the middle grades.

Please apply! Applications to be sent to Mr. A. Meima, Scott Rd., R.R. 3, Oshawa, Ont.

The Hamilton District Christian High School invites applications from

Teachers

who are qualified to teach

MATHEMATICS/SCIENCE

for the new schoolyear, beginning September 1962.

Please write to the Principal, Rev. W. Van Dyk, R.R. 3, Hannon, Ont.

BEAUTIFUL VICTORIA (Capital of British Columbia) needs for its "Calvin Christian School"

A Principal and 2 Teachers

For inf. write: S. Wolters, 917 Burdett Ave., Victoria, B.C.

Canada's betalingstekort daalde in 1961 met 20%

Volgens dezer dagen gepubliceerde gegevens bedroeg het tekort op de Canadese betalingsbalans in 1961 $989 miljoen, vergeleken met $1217 miljoen in 1960. Het tekort op de dienstenrekeningen was echter hoger dan ooit, te weten $1168 miljoen, voor de helft veroorzaakt door dividend- en interestbetalingen aan buitenlandse investeerders.

Het tekort op de goederenbalans dat in 1960 nog $145 miljoen beliep, was in 1961 geheel verdwenen. In laatstgenoemd jaar werd een goederenexport-overschot van $179 miljoen bereikt. Het tekort op de lopende rekeningen van de betalingsbalans werd gedekt door import van buitenlands kapitaal. Per saldo gerekend kwam in 1961 al dit kapitaal uit de Verenigde Staten.

Er viel een wijziging waar te nemen in het soort kapitaal dat Canada binnenkwam. Het netto saldo dat rechtstreeks in Canada werd geinvesteerd, beliep $420 miljoen, tegen $645 miljoen in 1960. De netto investeringen in Canada in hun geheel liepen met 30% terug, te weten van $875 miljoen in 1960 tot $610 miljoen in 1961.

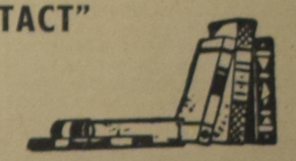
Van het grootste belang voor de daling van het betalingsbalanstekort was de omslag van het goederenimport-overschot in een exportoverschot, waardoor een gunstig verschil van $324 miljoen optrad. Het goederenexport-overschot was voor de helft te danken aan de toegenomen graanexport. De dividend en interest betalingen aan het buitenland toonden een tekort van $575 miljoen, tegen $491 miljoen in 1960.

Zoals al jaren het geval, ontstonden ook in 1961 in het handelsverkeer met de Verenigde Staten weer grote tekorten. In totaal beliep het deficit $1393 miljoen; $73 miljoen méér dan in het voorafgaande jaar.

De directe investeringen van buitenlands kapitaal in Canada liepen vooral in de 2e helft van 1961 terug. In het laatste kwartaal van dat jaar bedroegen zij niet meer dan $85 miljoen. De import van Amerikaans kapitaal liep met rond $200 miljoen terug. De oorzaak hiervan was voor het grootste deel toe te schrijven aan de vermindering van de investeringen in de Canadese mijnbouw, waar het gereedkomen van grote objecten samenviel met de terugkoop van Canadese mijnbouw-aandelen in buitenlandse handen. Voor het overige werd ook in de petroleum- en de aardgasindustrie en in de Canadese secundaire industrie minder geinvesteerd.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.
HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
LUTHERS WERKEN.
MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
DE BRUG, door K. Norel.
HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.
KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.
UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)
KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)
BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)
DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

A PREY TO SATAN, door C. Sluys.
IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.
LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.
GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

Plaats Uw advertenties in „Calvinist-Contact"

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam

Post-adres

OUD ADRES: